

Uvnitř si přečtete: **Mimořádná příloha s nejkrásnějšími výlety na Železnorudsku pro pěší i cyklo** • Budoucnost restaurace a internátu Šumava v centru města • Kde se dá v Železné Rudě najíst • Rozhovor s Vladimírem Kasíkem z Bikeparku Špičák • Malíř Josef Pospíchal • Zelené autobusy a cykloservisy • Ohlédnutí za Rysími slavnostmi • Velký Javor • Inzerce • a pravidelné rubriky

MĚSÍČNÍK MĚSTA ROČNÍK XII ČERVENEC 2012 ZDARMA www.sumavanet/zeleznaruda/zpravodaj

Tradiční železnorudské slavnosti proběhnou 3. – 5. 8. 2012

Prázdniny začaly a slavnosti se blíží

Tradičních železnorudských slavností, které jsou největší akcí na Železnorudsku. Stejně jako předešlé roky se můžete těšit na třídenní program plný zábavy. Pátek 3. 8. celou akci odstartuje starosta města Michal Šneberger a hned po něm se ujmou mikrofonu Heligonky z Německa, s nimiž se bude na pódiu střídát oblíbené duo paní Fürstové a pana Landovského. Zajímavou muziku vystřídá krátká prezentace vozů firmy Blohmann Klatovy a pak nás již tradičně budou bavit známí Pelíškové. Večerní program uzavře nováček slavností, pocházející ze Železné Rudy. Jde o kapelu Rise Of The Fallen a neméně zajímavá bude laserová show s DJ Lumi.

Předpokládáný konec programu na hlavním podiu bude v cca 23,00. Milovníci zábavy však nemusejí zoufat, neboť ve stanu hasičů je po celý den bude provázet DJ Mára a od 20,00 – 01,00 kapela Compact.

Sobotního zahájení se v 11,30 ujmou hasiči z Železné Rudy s ukázkami zásahu. Milovníci dechovky se mohou zaposlouchat do tónů od Stavovanky. Jako perlička programu bude Luďka Kuralová – Tausnerová a Petr Vondrášek – DREAM. Luďka je muzikálová zpěvačka účinkující například v muzikálech Kat Mydlář či Quasimodo. Jako hosta na pódiu přivítáme Djeju – kterou jistě znáte jako pěveckou partnerku Kosti. O večerní program se dravě postarají Chai, Brufen a DJ Lumi s laserovou show, a to až do 02,00. Ovšem ještě ve 20,00 vám náladu zpříjemní taneční vystoupení DUA LEANDRO A INGRID GERMAN se žhavým rytmem latinsko-amerických tanců. Ve stanu hasičů opět můžete po celý den poslouchat DJ Máru a od 20,00 – 01,00 kapelu Compact.

Jako letošní novinka budou v sobotu FARMÁŘSKÉ TRHY – od 8,00.

Neděle je ponechána „Železnorudským“ a s úderem poledne zapěje Železnorudský smíšený sbor. Bohužel po mnoha letech účinkování nepřijede Mikeška, neboť tito hudebníci mají v termínu slavností jinou akci. Jako novinka bude pěvecká vsuvka a moderátorská spoluúčast slečny Aškové - členky Dětského ochotnického souboru při Centru volného času v Železné Rudě. Třešničkou na dortu a ukončením celé třídenní akce nebude nikdo jiný než již tradičně Obšuka – oblíbená šumavská kapela.

Po celou dobu můžete navštívit též pouťové atrakce na parkovišti u Café Charlotte.

Sponzory slavností jsou: Café Charlotte, Penzion Alfa, Travel Free Shop.

Přesný program bude na plakátech a dostanete jej do schránek. Změna programu je vyhrazena pořadatelem.

Ivana Vilišová,

Informační turistické centrum Železná Ruda

Zastupitelé dále řeší přesun školky do budovy školy

Na 15. zasedání zastupitelstva města Železná Ruda s datem 25. 6. se v obvyklou dobu, již se rozumí 18. hodina, a na obvyklém místě, kterým je zasedací místnost MÚ, tentokrát sešlo jedenáct z třinácti zastupitelů. Dva z nich na toto zasedání dorazili o něco později. Dostavili se, aby jako vždy projednali celkem šestadvacet položek různého druhu a rozsahu. Mezi nejdůležitější body majetkových záležitostí opět patřila otázka umístění MŠ do objektu ZŠ, u záležitosti ekonomického rázu šlo především o obecně závazné vyhlášky a závěrečný účet města za uplynulý rok.

Zastupitelstvo města (dále ZM) schválilo pořízení projektové dokumentace na přesun mateřské školy do budovy základní školy v duchu studie architekta Heřmana Weishäupla. Ve spojitosti s tím došlo i ke schválení záměru prodat areál mateřské školky včetně všech budov a souvisejících zařízení.

V MŠ od 1. 9. dojde k navýšení úplaty za předškolní vzdělávání o 50,- Kč, tj. ze stávajících 400,- Kč na 450,- Kč měsíčně. ZŠ se dočká modernizace interaktivní tabule, respektive pořízení nové. Schválen je také přesun počítačové učebny a zasíťování této třídy v hodnotě cca 50 000,- Kč.

ZM schválilo celoroční hospodaření města, závěrečný účet za rok 2011 včetně zprávy o přezkumu hospodaření města za loňský rok s výhradou odstranění ve zprávě zmíněných nedostatků. ZM též schválilo Obecně závaznou vyhlášku č.17/2012 ustanovení koeficientů výpočtu ceny daně z nemovitostí.

Letní zmrzlinová idylka železnorudských obyvatel naproti Pohádkové cukrárně

Zastupitelé dále řeší přesun školky do budovy školy

Dokončení ze strany 1

ZM schválilo záměr prodat pozemky p.č. 52/84 a 52/234 v k.ú. Alžbětín, přičemž starosta byl pověřen jednáním při přípravě smlouvy o spolupráci v souvislosti s plánem na výstavbu polyfunkčního domu s parkem, s integrovanou restaurací, hotelem, poker arénou a dalšími službami v Alžbětíně.

ZM schválilo uzavření smlouvy s Casinem Ingo o poskytnutí finančních prostředků na veřejně-prospěšné účely ve výši 2 175 835,- Kč.

ZM vzalo na vědomí, že na podzimním zasedání zastupitelstva bude valná hromada Železnorudsko spol. s.r.o.

Celé znění usnesení z 15. zasedání ZM v případě zájmu najdete na webové stránce MÚ Železná Ruda.

Podklady od zapisovatelky a vedoucí odboru správního MÚ Caroline Zahradníkové zpracovala LCK

Správní odbor – informace

Jubilea – červen 2012

V měsíci červenci oslavuje své kulaté životní jubileum

Josef Kortus, Železná Ruda
Alena Duchková, Železná Ruda
Václav Topol, Železná Ruda

Zároveň blahopřejeme našim občanům, kteří v měsíci červenci oslaví více než 80 let svého života

Věra Vrbasová, Špičák
Miroslav Němec, Železná Ruda

Všem jubilantům blahopřeje sociální komise

Slovo zastupitele: Kauza bývalého učiliště a restaurace Šumava

Již třetí měsíc se v Železné Rudě hovoří o využití bývalého učiliště, turistické ubytovny a restaurace Šumava. Každý, s kým se setkám, má dotazy a hrůzu v očích, co že se tam bude stát, proč to město dovoli a proč zastupitelé nečiní žádné kroky proti tomuto záměru. Vše začalo v dubnu letošního roku, kdy v masážních salónech, kosmetice, kadeřnictvích, hospodách atd. všichni věděli všechno, ale bohužel zastupitelé (předpokládám, že většina členů MZ) nevěděli nic. O hrůzných scénářích nepadla informace ani na poradách zastupitelstva, ani na veřejném zasedání MZ. Pokusím se chronologicky popsat jednotlivé kroky a možná i některé otazníky v celém postupu. Upozorňuji, že pro objektivní posouzení je nutné v mnoha případech doslova citovat některá rozhodnutí.

1) Dne 11.04.2012 ve 12,47 byla na Městský úřad doručena elektronickou poštou tato žádost:

Věc: žádost o vyjádření obce k záměru provozování podporovaných bytů

Společnost YARRAMOND a.s., je od dubna 2012 vlastníkem objektu č. p. 159 na ulici Tř. 1. máje v obci Železná Ruda. Tento objekt je v současné době funkčně uzavřen, v havarijním stavu a vyžaduje značnou rekonstrukci, ke které se společnost rozhodla i na základě článku ze dne 28. 12. 2010, ve kterém pan starosta obce označuje situaci a stav objektu jako závažný problém, který je nutné řešit. Na základě odborného znaleckého posudku byly posouzeny možné způsoby využití tohoto objektu a zároveň byly posouzeny i sociální aspekty jednotlivých možných variant využití. Představenstvo společnosti, v návaznosti na toto, vyhodnotilo jako vhodnou možnou variantu provozování podporovaných bytů ve spolupráci s nadačním fondem ENIF, který má v lokaci Železná Ruda již tradici, podporuje některé místní organizace a projekty a v místním prostředí se orientuje. Zaregistrovali jsme i snahu města bytovou politiku řešit a proto věříme, že náš projekt, který tento záměr

podporuje a při tom nikterak nezatěžuje rozpočet města, by byl zcela jistě pro město a jeho občany přínosem. Zejména proto, že podporuje cílovou skupinu obyvatel, která je nucena vzhledem k současnému vývoji pracovních příležitostí v obci, řešit složité životní situace. Zároveň projekty startovacích bytů podpoří mladé rodiny s dětmi, které by nebyly schopny pořídit bydlení za běžné tržní ceny. V případě Vašeho souhlasu s tímto sociálně přínosným záměrem bude žádost adresovaná Ministerstvu pro místní rozvoj zadána renomované kanceláři pro zpracování dotačních žádostí.

Vzhledem k výše uvedeným faktům žádáme zastupitelstvo o usnesení, zdali souhlasí či nesouhlasí se záměrem provozování podporovaných bytů v objektu Šumava, Tř. 1. máje 159, Železná Ruda.

Společnost Yarramond a.s. Praha

Výše uvedená žádost byla nestandardně zaslána na e-mailovou adresu radnice a Regionální rozvojové agentury v Plzni. Nestandardně z toho důvodu, že radnice nemá elektronickou podatelnu, a proto je obvyklé žádosti zasílat poštou. Zasláná žádost nesplňovala ani níže uvedené náležitosti: v případě podání dle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, musí být elektronické podání opatřeno zaručeným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu vydaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb. Nebude-li opatřeno takovým podpisem, je nutné toto podání potvrdit do pěti dnů ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu.

Zde je třeba zdůraznit, že součástí této žádosti byla příloha, která obsahovala podmínky dotačního programu Ministerstva pro místní rozvoj z odboru politiky bydlení pod názvem „Podpora výstavby podporovaných bytů“. Mimo ostatní podmínky čerpání jsou zde jasně definovány dotační tituly:

Podpora výstavby podporovaných bytů /dotační tituly

Pečovatelský byt: pro osoby v nepříznivé sociální situaci, jejichž snížená soběstačnost je způsobena:

1. věkem – jedná se o seniory ve věku 70 let a více nebo
2. zdravotním stavem – kdy snížená soběstačnost je ohodnocena minimálně I.stupněm závislosti podle zákona o sociálních službách

Vstupní byt: pro osoby v nepříznivé sociální situaci, které doloží, že jejich průměrný čistý měsíční příjem v období 12 kalendářních měsíců před uzavřením nájemní smlouvy nepřesáhl 0,6 násobek průměrné měsíční mzdy a doloží, že:

- doposud žily nebo žijí v sociálně vyloučené romské lokalitě
- jejichž rodině hrozí nebo již bylo provedeno odebrání dítěte do ústavní výchovy z důvodu nevyhovujícího bydlení nebo z důvodu jeho ztráty
- žijí v jiné tíživé sociální situaci (např. ukončují nebo ukončily výkon trestu, dosáhly plnoletosti a opouští ústavní výchovné zařízení nebo náhradní rodinnou péči, opouští ústav sociální péče v rámci transformace sociálních zařízení, a.j.

Jednou z podmínek k čerpání dotace je vyjádření obce k záměru provozování podporovaných bytů (pokud není žadatelem obec).

Jak je patrné z bodu č.1, nestal se tento e-mail pouze informací pro starostu a zastupitelstvo města, ale pravděpodobně se dostal i mezi obyvatele Železné Rudy a stal se vděčným tématem v masážních salónech, kosmetice, kadeřnictvích, hospodách atd.

2) Dne 18.04.2012 se konalo 13. zasedání MZ, výše uvedená žádost nebyla v programu a neprojednávala se.

3) Dne 14.05.2012 se konalo 14. zasedání MZ od 18,00 hodin. Kauza Šumava není za-

Dokončení ze strany 2

hrnuta do programu MZ. V době, kdy je jednání MZ zahájeno, tzn. v 18,00 hod., poprvé dostávají zastupitelé e-mail se žádostí spol. Yarramond a.s. Nikdo ze zastupitelů jej tedy nezná a nemá ji na jednání k dispozici.

Na tomto jednání MZ vznesl bývalý zastupitel Václav Mach dotaz, jaký je záměr investora s objektem Šumava, a zda město v tomto podniká nějaké kroky. Díky tomuto dotazu se poprvé dostává „kauza Šumava“ oficiálně na světlo boží v diskusi s občany.

Proč byla zastupitelům zaslána žádost na soukromé e-maily až 14.05.2012 v 18,00 hodin, tzn. v době, kdy zasedli na jednání na radnici? Mohu se pouze domnívat...

4) Dne 28. 5. 2012 podána žádost o udržovací práce, spočívající ve výměně oken pro objekty Železná Ruda čp. 18 a čp.159.

5) Dne 29. 5. 2012 žádá společnost Yarramond, a.s. Stavební úřad o souhlas se změnou v užívání části stavby objekt Železná Ruda č.p. 18 – 2.NP a 3.NP „internát“, umístěné na pozemku p.č.st.55/1 v k.ú. Železná Ruda na byty.

6) Dne 5. 6. 2012 – zveřejnění návrhu obecné povahy územního opatření o stavební uzávěře.

7) Souhlasné stanovisko na byty získává společnost dne 8. 6. 2012.

8) Opatřením ze dne 11. 06. 2012 je sděleno, že udržovací práce, spočívající ve výměně oken, nevyžadují stavební povolení, ani ohlášení Stavebního úřadu.

Toto souhlasné stanovisko je vydáno i přesto, že 1. 9. 1999 nabylo právní moci rozhodnutí: Změna užívání stavby z Domov mládeže SOU na turistickou ubytovnu s 34 pokoji a 112 lůžky. Toto rozhodnutí je platné jak pro čp. 18 na pozemku 55/1 v k.ú. Železná Ruda, tak čp. 159 na pozemku 255 v k.ú. Železná Ruda. Nepochybil zde Stavební úřad? Vždyť objekt Šumava už 13 let nebyl „internátem“, ale turistickou ubytovnou. Je tedy souhlasné stanovisko se změnou na byty platné?

Jak vyplývá z výše uvedeného, oficiální žádost společnosti Yarramond a.s. nebyla dosud v programu jednání MZ a MZ se k ní nevyjadřovalo. Pokud k tomu dojde, záleží pouze na jednotlivých zastupitelích, jaký postoj k tomuto problému zaujmou. Bez souhlasného stanoviska MZ nelze dotaci poskytnout. Možná, že investor změní nebo změnil záměr a nebude využívat dotací z MMR. Vzhledem k tomu, že v Železné Rudě neplatí dosud stavební uzávěra, nemá MZ žádnou možnost se k případné zásadní rekonstrukci objektu vyjádřit a vše je závislé na rozhodnutí Stavebního úřadu. Pouze státní správa (Stavební úřad) má povinnost dohlížet na stavební práce, které v současné době na nemovitosti probíhají, a zda jsou tyto stavební práce v souladu s jejím rozhodnutím. Osobně nevím, že by Železná Ruda měla potřebu výstavby podporovaných bytů zejména v centru turistického města. Naopak zde vidím potřebu

Domova pro seniory s pečovatelskou službou, rozšířenou o terénní pečovatelskou službu. Tuto službu může zajistit město ve svých objektech poměrně snadno a úspěšně získat na realizaci dotace. Nabízí se zde například objekt současné mateřské školky, jejíž přestěhování do budovy ZŠ MZ již schválilo.

Jak se dále bude vyvíjet „kauza Šumava“, to je obtížné předvídat. Slibem neurazíš, bohužel takto se chová většina investorů, která chce prosadit svůj investiční záměr. Ne vždy je podnikání společností a developerů v souladu s potřebami obce. Právě proto by mělo město u těchto sporných projektů jednat s investorem ihned a snažit se docílit vzájemné shody. Ne zodpovězenou otázkou zůstává, proč se Šumava dosud nedostala do programu jednání MZ. Na jednání MZ by musel jasně zaznít názor zastupitelů, zda projekt podporují nebo ne.

Jaroslav Fischer, zastupitel obce

Co bude s objektem Šumava v centru města?

(názor bývalého zastupitele Václava Macha)

Vzhledem k tomu, že redakce v červnovém čísle Železnorudského zpravodaje citovala v přímé řeči investora Vladimíra Čecha mé jméno jako šířitele poplašné zprávy, jsem nucen požádat o zveřejnění svého názoru na obsah tohoto článku v Železnorudském zpravodaji, aby byl občanům znám i jiný názor na tento problém, který prakticky hýbe celým městem.

K obsahu mohu uvést následující:

Kdo je pražská firma Yarramond – představitel firmy je pan Čech. Kdo je nadační fond Enif – představitel je pan Čech. Z článku tedy jednoznačně vyplývá, že pan Čech jednal s panem Čechem o problému podporovaných bytů v Železné Rudě. Dále se v článku uvádí, že byly fondem Enif podporovány místní organizace, například fotbalová jednota – tato byla založena pány Greinerem, Pavlem a dalšími fotbalisty, dále tu prý byla finanční podpora pro Ski klub Ž. Ruda. Všichni místní občané vědí, že tento Ski klub přešel s většinou členskou základnou do TJ Tatran Železná Ruda. A nakonec byl zmíněn příspěvek do mateřské školky. K tomu mohu pouze uvést, že pan Čech se svou přítelkyní se v Železné Rudě pohybují více než deset let a za tuto dobu, protože zde nejsou trvale hlášení k pobytu, toto město nedostalo přibližně 150 000 Kč do rozpočtu města, dále firmy pana Čecha a nadační fond nejsou hlášeny v našem městě, a tudíž veškeré možné příjmy jdou někam jinam – to uvádím pouze na vysvětlenou poznámky pana Čecha o tradici jeho firem v této lokalitě.

A tím se dostávám k meritu věci a k otázce na veřejném zasedání v květnu 2012, týkající se možnosti nastěhování tzv. nepřizpůsobivých osob do objektu Šumavy. Pan Čech podal na Město Železná Ruda žádost o souhlas k provozování podporovaných bytů. Zde v tomto článku ovšem ani p. Čech, ani redakce jasně nevyjádřila to, kdo je cílová skupina těchto podporovaných bytů.

**Prodám penzion Arberwald pod Velkým Javorem - Brennes, kompletně vybavený a zařízený, ihned k převzetí, zavedená klientela, majitel odchází do důchodu, termín prohlídky v češtině na telefonním čísle +49 171 1132801
Cena dohodou**

**Prodám kompletně vybavený apartmán v centru Bavorské Rudy, kuchyňka, TV, terasa, v dosahu český operátor, termín prohlídky v češtině na telefonním čísle +49 171 1132801 nebo sms.
Cena 28 000 Euro**

V tomto programu Ministerstva pro místní rozvoj se uvádějí následující povinné podmínky pro podporované byty. Jedná se tedy o osoby:

A) Osoby v nepříznivé sociální situaci, jejichž snížená soběstačnost je způsobena:

1. Věkem – senioři ve věku 70 let a více nebo
2. Zdravotním stavem – kdy zdravotní soběstačnost je ohodnocena minimálně I.st závislosti

B) Pro osoby v nepříznivé sociální situaci, která doloží, že její příjem za posledních 12 měsíců činí pouze 0,6 průměrné mzdy a doloží, že:

1. doposud žily nebo žijí v sociálně vyloučené romské lokalitě

2. v jejichž rodině hrozí nebo již bylo provedeno odebrání dítěte do ústavní výchovy z důvodu nevyhovujícího bydlení nebo z důvodu jeho ztráty

3. žijí v jiné tíživé sociální situaci (např. ukončují nebo ukončily výkon trestu, dosáhly plnoletosti a opouštějí ústavní výchovné zařízení nebo náhradní rodinnou péči, opouštějí ústav sociální péče v rámci transformace sociálních zařízení.

Dle mého mínění v našem městě Železná Ruda se nenachází ani jeden případ tohoto charakteru. Z tohoto důvodu jsem celkem zákonitě (dle mého) položil otázku citovanou ve zmíněném článku na veřejném zasedání a z obsahu shora uvedené žádosti se domnívám, že byla tato otázka opodstatněná.

Závěrem bych chtěl pouze podotknout, že podporované byty jsou potřebné pro společnost, ovšem pouze za předpokladu, že takovouto politiku podporovaných bytů provádí obec. Problémů s tím vznikajících (soukromníci) jsou plné noviny a vlastně se jedná o celou republiku, kde občané i vedoucí představitelé těchto obcí píší petice vládě apod. V našem okrese se jedná např. o Klátovy, Janovice, Horažďovice a další.

Václav Mach, bývalý zastupitel města

INGO Casino, a.s., pobočka Železná Ruda

20 let existence, historie zdejšího sídla

INGO Casino Royal Železná Ruda patří k nablýskanému koloritu našeho horského městečka již dvě desetítky let. Minulý měsíc, konkrétně 2. 6., oslavilo 20 let od svého založení. Slavnostní večer hýřil bohatým programem, jehož korunou byla tipovací soutěž o osobní automobil v hodnotě 250 tisíc korun od společnosti AUTO NEJD, s.r.o., se sídlem na Domažlickém předměstí v Klatovech. Šťastná vítězka, jak je již známo ze zmínky v minulém čísle ŽZ, pochází ze sousedního Bavorska.

Zdejší kasino najdete na Klatovské třídě č. p. 140 přesně v místech, kde dlouhá léta bývala restaurace U Princů se sálem pro společenské akce všeho druhu – maškarní reje, bály, koncerty, schůze apod. Není to tak dávno, co kasino odkoupilo sousední pozemek, na kterém rovněž po léta stával domeček chovatele drobného zvířectva Ludvíka Hosnedla a jeho manželky. Domek vzal za své a na jeho místě vznikla pro kasino tolik potřebná parkovací plocha.

Lenka Bervidová s kuchařem Jiřím Milčinským, kteří vás v restauraci rádi přivítají

V restauraci kasina vás obsluží usměvavá Lenka Bervidová

Pět českých poboček, vstupné a herní nabídka

INGO Casino Royal Železná Ruda se řadí k čtyřem dalším pobočkám po celé České republice. Hlavní centrálu najdete ve Františkových Lázních, ostatní pak v Mariánských Lázních, Aši a ve Zlíně. Historii tohoto

Pohled do herny

kasina jako celku nutno hledat v Kubově Huti. Právě tam si bavorský podnikatel Gustav Struck ve svém vlastním hotelu zřídil též první vlastní kasino. Dlužno dodat, že obzvláště kasina v obou uvedených lázeňských městech patří díky nadmíru pečlivému zrestaurování staveb z 19. století dokonce k nejnádhernějším budovám České republiky vůbec.

Kasino Ingo razí heslo, že „ke štěstí není nikdy příliš daleko“. Něco na tom nepochybně bude. V současnosti jeho pobočky nabízejí svým hostům hráčské vyžití u různých druhů rulety, pokeru, hry Black-Jack i nejmodernějších hracích automatů. V rámci kasina jako celku je samozřejmě při vstupu nutno zaplatit dané vstupné. Na revanš však klienti ihned obdrží hrací žetony. Dá se začít na opravdu nízkých částkách v hodnotě 1 euro, u hracích automatů až od pouhých 10 centů výše.

Více o železnorudské pobočce

I v železnorudském kasinu mohou místní obyvatelé a návštěvníci této oblasti směle popustit uzdu svojí hráčské vášni či jen ukojit jistou zvědavost pro zpestření dovolené na Železnorudsku. Stačí se vhodně obléci a vyrazit do světa hazardu, ve kterém získáte všechno nebo taky nic, neboť paní Štěstěna je nevyočitatelně vrtkavá. Vstupní poplatek je zde 10 euro, opět za protihodnotu ve formě hracích žetonů.

Zdejší kasino přispívá také k rozkvětu Železné Rudy, poněvadž je častým sponzorem mnoha organizací a akcí. Podporuje například Svaz zdravotně postižených v Železné Rudě či Tradiční železnorudské slavnosti. Kupříkladu v tomto roce činí finanční podpora pro obec cca 4 milióny korun. Pobočka zaměstnává celkem 68 lidí, přičemž dává práci 31 obyvatelům Železné Rudy, což je bezmála polovina celkového počtu personálu. Co se struktury návštěvníků kasina týče, z 99% ji tvoří občané SRN. Inu, mají to k nám coby kamenem dohodil. Proto není divu, že zaměstnanci kasina kromě rodné češtiny povětšinou zdatně vládou zejména němčinou a angličtinou. Častokrát se ve vlastním zájmu v oblasti cizích jazyků stále průběžně zdokonalují, například pravidelným docházením na soukromé jazykové hodiny, jež poskytuje Výuka jazyků, překlady a tlumočení.

Casino Royal Železná Ruda tedy provozuje kasino, hernu, restauraci a bar. Restaurace disponuje kapacitou pro 30 osob. Servíruje rozmanitý jídelníček za mírné ceny. Od 27. do 29. července chystá místní kasino letní slavnosti s grilováním a živou hudbou. Otevírací doba restaurace s barem je od 11,30 do 23,30 hodin. Samotné kasino má otevřeno 365 dní v roce, a to v době od 15,00 do 4,00 hodin. Tak hodně příslovečného štěstíčka!

Lucie Charlotte Kopecká

ZPRÁVY Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

Červen byl velmi bohatý na zážitky pro všechny děti i jejich rodiče, které navštěvují MŠ. Už v pátek 1.6. jsme oslavili Den dětí divadlem v MŠ a překvapením ve všech třídách.

Velmi zajímavou akcí byla návštěva Dne Lesů ČR, který se konal v Bystřici u Nýrska. Vydali se tam nejstarší Čmeláci autobusem a opravdu prožili aktivní dopoledne. Plnili úkoly zdatnosti – krmení dravé zvěře, koulení, střelení ze vzduchovky. A samozřejmě zde získali i hodně poznatků ze života v lese, viděli v akci práci s pilou. Byla to zdařilá akce a děkujeme za pozvání Liboru Hanzlíkovi.

Každoročně již tradičně nejstarší děti jsou pozvány do Sportovního areálu Špičák, kde putují po cestě za skřítkem Pěšinkou. Některé z dětí jely poprvé lanovkou na vrchol Špičáku. Děkujeme všem v areálu za milé přijetí a pomoc při přepravě dětí. Dopoledne pro děti připravil pan Chalupský a odměnil děti dárkem od skřítka i dobrým nanukem. Díky.

Společné akce pro všechny děti z MŠ byly hned dvě:

Poprvé se konala ZAHRADNÍ SLAVNOST pro děti i rodiče v pátek 22. 6., kdy se všichni sešli na zahradě MŠ a počasí nám opravdu vyšlo. Slunečné odpoledne se povedlo. Děti přišly v maskách i s dobrůtkami, které s maminkami napekly. Paní učitelky připravily zahradu za podpory rodičů – děkujeme. Několik rodičů přišlo také v masce a těm také děkujeme za nápaditost a odvalu. V červeném plášti přišel i král a královna, kteří pasovali předškoláky Čmeláky na školáky. Jinak se i soutěžilo a tancovalo a skákalo na trampolíně či v hradu se skluzavkou. Na závěr se opékaly buřty. Po úspěšné premiéře se všichni zúčastnění shodli, že zase za rok.

Lida Chalupská pasuje Tomáše Hanzalíka na školáka

ŠKOLNÍ VÝLET se uskutečnil v úterý 26. 6. a našim cílem bylo informační středisko NP Šumava v Kašperských Horách. Dopoledne v areálu jsme prožili aktivně, protože je zde mnoho zajímavých a nápaditých činností pro děti. Pracovnice střediska dětem přiblížily přírodu Šumavy i život v ní příjemnou formou, která se dětem líbila. Vyšlo nám i počasí... a sláva výletu – nezmokli jsme.

A ještě ve čtvrtek 28. 6. se Čmeláci i Sluníčka vydali vlakem na návštěvu do mateřské školy v Bayerisch Eisensteinu. Děti si prohlédly školku, ale hlavně s německými dětmi si po-

hrály na zahradě, kde pro ně bylo připraveno i občerstvení. Věříme, že spolupráce a vzájemné návštěvy budou pokračovat.

A pasovaní školáci Čmeláci šli v pátek 29. 6. z Mateřské školy do auly Základní školy, kde je přivítali nejstarší žáci ZŠ i zaplněná aula s ředitelem školy. Potom šly děti po Železné Rudě a loučily se vesele jako předškoláci. V pohádkové cukrárně dal dětem pan Malý každému kopeček zmrzliny – děkujeme. Přejeme budoucím školákům hodně úspěchů na cestě za vzděláním.

Skončil školní rok 2011/12 a čekají nás prázdniny, které si všichni užíjte dle svých představ. Děkujeme všem, kteří nám pomohli a nechtěli být jmenováni. Děkujeme opravdu všem, kteří jsou nám stále nakloněni a vždy pomohou.

Přejeme krásné léto.

Kolektiv MŠ

Loučení se školkovým osazenstvem

Podtitul a zároveň nápis na oranžových šerpách pro Čmeláky naznačil vlastně vše. Zatímco Broučci a Sluníčka se rozlétili jen na prázdniny, většina Čmeláků uletěla vstříc 1. třídě základní školy. Den oficiálního slavnostního „výkopu“ nastal 22. 6. Úderem 10. ho-

Je čas rozprostřít křídla a uletět

diny zavítali do třídy za Čmeláky jejich mladší školcoví kolegové, roztomilí malí Broučci a o kus větší nebojácná Sluníčka, z nichž se po prázdninách stanou nejstarší předškoláci. Spolu se svými učitelkami Čmelákům zazpívali pěkné písničky, popřáli do nadcházející etapy života hodně štěstí a úspěchů. Broučci každého obdarovali dřevěným nanukem a velkým neparádným bonbónem. Z cukrátky se vyklubal bublifuk, z nanuku neboli zuby a obsahuje užitečné pastelky. Sluníčka nezůstala pozadu a přidala vlastnoručně vyrobené zápisníky s malovanými obálkami na zachycování prázdninových zážitků. Dojemnému loučení byla přítomna také Jana Prošková, učitelka budoucích prvňáčků, se svými třetíky.

Slavnostní výkop Čmeláků z MŠ

Čmeláci v oslnivě žlutých tričkách, vpředu s obrázkem čmeláka, kroužícího nad Železnou Rudou, vzadu se jmény všech spolužáků z této

Poděkování Čmeláků Josefu Pospíchalovi

Vzpomínka na Jiřího Tichu

10. června 2012 zemřel ve věku nedožitých 70 let Jiří Ticha, velký milovník Šumavy. Byl jedním ze zakladatelů a zároveň dlouholetým členem Horské služby Šumava. A právě on byl autorem veršů, které každým rokem vpo-dvečer posledního dne zaznívají z úst všech lyžařů, kteří s pochodní v ruce sjíždějí špičáckou sjezdovku Šance.

*„Hodně štěstí, hodně zdraví,
at' se vám vše vydaří,
to vám přeje Horská služba
a šumavští lyžaři.“*

Poslední závěj Jaroslava Laciny

V osobě Jaroslava Laciny, který zemřel 8. června 2012 ve věku 96 let, odešel člověk, který Šumavu a zejména pak lyžování na šumavských stráních velmi miloval. Byl plzeňským rodákem, velkým lyžařským nadšencem a od roku 1946 předsedou jednoho z nejstarších lyžařských spolků v Plzni Lyžaři Olympia Plzeň. Na průkopnické začátky lyžování v Železném Rudě a jejím okolí vzpomíná v knize Bílé stopy na Českém západě, jejíž autorkou je jeho dcera Gabriela Špalková. V knize najdeme krásná slova Jaroslava Laciny: „Prudký svah, mnohým se při pohledu vzhůru točí hlava. Hluboké závěje sněhu, kterými vzhůru stoupají muži s lyžemi. Míří na start skokanského můstku na sjezdovce Šance na Špičáku.“

ZPRÁVY Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

Dokončení ze strany 5

třídy, pak zůstali ve třídě. Broučci a Sluníčka se odebrali na schody do pavilónu, aby zde od-létajícím Čmelákům utvořili jásající špalír plný potlesku. Paní učitelka Lída Chalupská následně

Čmeláci po výkopu z MŠ s Janou Proškovou a třetíky

vyvolávala každého Čmeláka zvláště. Čmeláci jednotlivě scházeli po schodišti, někteří pomalu a důstojně, jiní opravdu jen prolétli. Učitelka Lída je postupně velkou opentlenou vařečkou oficiálně pasovala na školáky a školačky. Nasadila jim oranžovou kšiltovku se čmelákem a do ruky vtiskla pamětní list s fotografií a přáním. Trička a čepice, stejně jako čmeláci tablo, v červnu vystavené za výlohou Pohádkové cukrárny, pocházejí z dílny známého železnorudského umělce Josefa Pospíchal (zmiňujeme též na jiném místě tohoto čísla). Někteří Čmeláci měli z ohromné vařečky trochu obavy, zkraje se krčili a klopili zraky, jiní si náležitě užívali kaž-

dou vteřinku. Lída Chalupská všem potřásla rukou a popřála samé jedničky, mračítkům navíc doporučila, aby se nemračili, nimrálkům v jídlu, aby se stali jedlíky, zlobidlům méně zlobení a tak dále. Paní učitelka Míla Hájková potom každého Čmeláka „vykopla“ či spíše vystrčila ze dveří. Pod schody u vchodu už si svoje nové svěřence chytla do náruče rozesmátá Jana Prošková. Třetíci namísto zvuku školního zvonku cinkali klíči a radostně vítali nové školní pří-růstky. Obě učitelky symbolicky zavřely za čer-stvými prvňáčky brány školky – a bylo dokonáno! V odpoledních hodinách se na půdě MŠ odehrála ještě veselá zahradní slavnost, o týden později několikeré slavnostní ceremo-nie završilo oficiální přivítání v ZŠ.

Lucie Charlotte Kopecká

Poděkování Josefu Pospíchalovi

Už v listopadu 2011 jsme psali o společném kreslení Čmeláků s malířem Josefem Pospíchal-em u nových malířských stojanů. A protože se dětem akce líbila, pokračovali jsme ve spolu-práci s panem malířem. Navrhl nám čmeláka na tričko i čepici pro školáky na výkop z MŠ. Zda-řilá byla i zadní strana trička, kde byl vyobrazen i kostel, tak typický pro Železnou Rudu. Bylo to pro školáky překvapení a líbilo se. Vzniklo i nádherné tablo, které Josef Pospíchal sám navrhl i vytvořil. Měli jste možnost jej spatřit vy-stavené v Pohádkové cukrárně a nyní je vystaveno v mateřské škole u Čmeláků.

Protože práce pro děti věnoval pan Josef Po-spíchal po celý školní rok svůj volný čas i ener-gii, chtěli jsme mu poděkovat. A tak jsme ho pozvali na společné kreslení u malířských sto-janů. Sluníčko svítilo, zahrada nás zlákala – vy-nesli jsme stojany ven a děti kreslily venku na téma „Těšíme se na prázdniny“. Bylo to veselé dopoledne. Kreslilo se, povídalo o létě a prázd-ninách. Na rozloučenou jsme předali panu Po-spíchalovi i žluté tričko Čmeláků, které si hned oblékl. Děkujeme za vše. Přejeme vám, pane Pospíchale, hodně zdraví a mnoho energie i skvělých nápadů pro kreslení.

Vaši Čmeláci

TIPY NA VÝLETY

Kam na výlet?

Kam na výlet – otázka, kterou si návštěvníci Železnorudska kladou snad nejčastěji. V tomto čísle Železnorudského zpravodaje je chceme inspirovat ke krásným výletům, ať už pěšky nebo na kole.

Otázka „Už tam budeme?“ patří k těm, které často při společných cestách se svými dětmi slyšíme. Nedávno jsem ale při zdolávání kopce na Pancíř zaslechla z úst - náctileté slečny dotaz „Proč musíme jít nahoru, když za chvíli půjdeme zase dolů?“ a rodiče začali hovořit o krásném výhledu do kraje a o výborné zmrzlině, kterou se všichni po náročném výstupu osvěží. Nevím, zda měli s náplní tohoto výletu úspěch, ale je zřejmé, že pokud si chcete prázdninové cesty se svými dětmi opravdu užít, vyberte dobře trasu i cíl vaší cesty.

Malé javorské jezero, které můžete snadno celé obejít a kochat se pohledem na Velký Javor

Železná Ruda – Brennes – Malé javorské jezero – Lohberg (ZOO Lohberg) a zpět

Malé javorské jezero leží pod severní stranou Velkého Javoru. Pěšky je dobře dosažitelné z parkoviště Brennes, kam je vhodné vyjet ze Železné Rudy autem (v Bavorské Rudě za hraničním přechodem vpravo). Na parkovišti jsou v letních měsících umístěny parkovací automaty, denní poplatek je 2 €. K jezeru vás vede 2 km dlouhá značená turistická cesta. Je příjemná, stále se svažující z kopce a za prohlídku jistě stojí nádherná, volně přístupná bylinná zahrada u hotelu Mooshütte. Malé javorské jezero s plovoucími ostrovy patří k nejoblíbenějším turistickým cílům v Bavorském lese. Je pozůstat-

Tyto krásné vlky můžete zhlédnout v zooparku v Ludwigsthalu cca 10 km od Železné Rudy

kem doby ledové, leží ve výšce 918 m n.m. a jeho největší hloubka je 9 m. Pro děti bude jistě příjemným zpestřením možnost podělit se o svoji svačinu s kachnami, které za vámi pro kousek rohlíku i ochotně poběží.

Obec Lohberg, kde se již v 16. století jako ve většině šumavských obcí provozovaly sklářské hutě, je vzdálená od jezera 6 km. Pokračovat k ní můžete dále pěšky po červeně značené turistické cestě nebo využít Malé javorské železnice. Nablýskaná lokomotiva se dvěma vagóny zde jezdí již od roku 2005 a na trasu Malé javorské jezero – Lohberg a zpět se vydává každý den přesně dle jízdního řádu.

Cílem naší cesty je Tierpark Lohberg – zoologická zahrada Bavorského lesa. Rozkládá se na ploše 10 hektarů a parkem vede 1,5 km dlouhá příjemná okružní stezka. Představí až 400 exemplářů 100 druhů zvířat, která žijí na území Bavorského lesa a Šumavy. Mezi 100 druhů zvířat, která se vám zde ve svém přirozeném prostředí představí, patří například rys, vlk, sněžná sova, koza, los, bobr, liška, krkavec nebo zubr. Po prohlídce zahrady můžete k cestě zpět využít opět železnici nebo vystoupat k Malému javorskému jezeru a odtud na parkoviště Brennes pěšky.

Pavčina Šebestová

V zooparku Ludwigsthal můžete pozorovat i koně Przewalského

TIERPARK LOHBERG

V měsících duben – říjen je otevírací doba od 9,00 do 17,00 hod. (poslední vstup) Vstupné pro dospělé 5 €, děti (4-16 let) 4 €, rodinné vstupné je 12 €. Více info na www.lohberg.de/tierpark

KLEINE ARBERSEEBAHN – sedm jízd denně mezi Malým javorským jezerem a Lohbergem od začátku května do října dle jízdního řádu

Odjezd od jezera:

10,05, 11,0, 12,20, 13,35,14,50, 16 a 17.

Odjezd od nádraží Lohberghütte

9,30, 10,30, 11,45, 13, 14,15, 15,30 a 16,30.

Jízdné dospělí - 7,50€, děti do 3 let zdarma bez obsazení místa, děti (4-14 let) 4,50 €

Rezervace a prodej jízdenek:

Na nádraží v Lohberghütte nebo telefonicky na tel.: +49 9924 7015

E-mail: info@reisebuero-wenzl.de. Internet: www.kleine-arberseebahn.de.

Nedaleké malebné městečko Lohberg, kde se nachází zoopark, přírodní koupaliště a kde mají svůj pivovar

Tip na výlet

Stateček a Zadní Chalupy

Východiště: parkoviště v sedle Špičák směrem k Černému jezeru nebo ještě lépe lanovkou na vrchol Špičáku a pak s kopce průsekem po bývalých hraničních zátarasech k Černému jezeru. Vše je značeno. Výlet je možné podniknout na kole (kromě jednoho úseku, kde je nutno kolo vést) nebo pěšky. U hráze Černého jezera se dáte napravo. Samozřejmě až se pokocháte tichou krásou jezera a Jezerní stěny nad ním. Jdete (nebo jedete na kole) po červeně značce k sedlu. Těsně nad jezerem uvidíte plochu po zničené budově vojenské roty, která bývala zcela soběstačná. Mívali tu psy, koně i dobytek. Pozdější majitel, Správa NP a CHKO Šumava, ji zbourala a na místě chtěla postavit stylový kiosk s občerstvením. Jenže z toho z neznámých důvodů sešlo.

Pak vystoupáte do sedla pod horou Svaroh a odtud – pořád po červeně – dolů k vodopádu a ke Statečku pod Ostrým. Stateček je historické místo – dřív tu stál statek. Je tu těžký výhled do údolí Úhlavy. A pak dál po horizontále kopírující státní hranici se vinete pod horou Ostrý. Na kótě Lomnice 1015 m n.m. uvidíte neznáčenou lesní cestu vedoucí vlevo, tou se můžete mrknout na státní hranici k hraničnímu mezníku 19/5. U hranice jste během pěti minut. Po tzv. hraničním chodníku se tu dá jít třeba až na

TIPY NA VÝLETY

Dokončení ze strany 7

Ostrý, cesta je romantická a značená dřevěnými šipkami „Zum Osser“, k Ostrému. Cestu po hraničním chodníku nelze zakázat, protože v bavorském pojetí patří hraniční chodník mezi tradičně používané turistické stezky.

Pokud se nerozhodnete pro cestu po hraničním chodníku, pokračujete po červené a po několika kilometrech začnete prudce klesat k Zadním Chalupám, dříve význačné šumavské osadě, která byla v padesátých letech srovnána se zemí. Zadní Chalupy, to je dnes překrásná horská louka pokrytá nízkými stromy, břízami a ostřicí. Je to přírodní památka. Na kraji Zadních Chalup můžete odbočit vlevo a juknout do Bavorska, tak dvě stě metrů lesem po značené cestě a jste za potokem v obci Rittsteig-Helmhof. Cesta přes hranici je značená. Na vlak do Nýrska můžete buď přes Německo (je nutno projet nebo projít Helmhof a Rittsteig) a použít přechod Svatá Kateřina nebo se dát přes české území ze Zadních Chalup po modré. Ještě jedna možnost: uprostřed Zadních Chalup zahrnout doleva po české straně podél hranice na Svatou Kateřinu. Nalevo tu uvidíte neprodyšný buš, jaký tu zbyl po desítkách let nehospodářství a vojenského režimu. Divoká příroda dřívějšího hraničního pásma je vůbec krásná, ale krásné jsou i louky a dokonce malá políčka, kterých je na bavorské straně o poznání víc. V Nýrsku se můžete zastavit v šenku nebo v cukrárně a pak hup na vlak a zpátky na Špičák. 25 km, málo lidí, hodně výhledů a místa, kde vám pod nohama kráčela historie. -rh-

Tip na výlet

Na bavorské pastviny

Do této mimořádně zajímavé oblasti Národního parku Bavorský les se nedostaneme jinak než přes bavorské území, protože obcemi požadovaný hraniční přechod Modrava – Tmavý potok – Střelecký průsek zatím nebyl otevřen. Takže je třeba dostat se nejprve do obce Frauenau, která je ze Železných Rudy dobře dostupná vlakem s přestupem ve městě Zwiesel. Pak pokračujeme pěšky nebo cyklo k vodní přehradě nad Frauenau a odtud po značené trase (cyklotrasa je odlišná od trasy pro pěší) do místa zvaného Hochschachten. Hochschachten je jedna z nejkrásnějších „šachet“ Národního parku Bavorský les. Stojí za to nechat si hodinu na prohlídku okolních partií a prohlédnout si například místní rašeliniště směrem na Kohlschachten. Tohle je už jen úzká cesta vedená částečně po poválkových chodnicích a přístupná jen pro pěší. Co tedy s kolem? V dolní části Hochschachten je značené místo pro uvázání jíznic kol.

Pak ještě jedna zajímavost: Z Hochschachten projdeme neznačenou cestou směrem ke státní hranici (to v období 15. 7. – 15. 11. V Národním parku Bavorský les smíme), jde o kolmici na značenou trasu Hochschachten – Velký

Roklan v horní části pastviny. Po zhruba deseti minutách se dostaneme na státní hranici v oblasti hraničního mezníku č. 19. Na českém území pokračuje široká zpevněná cesta směrem k Temnému potoku a na Modravu, ale pro veřejnost je tato cesta zakázána. Můžeme si ji tedy z hraničního chodníku jen prohlédnout. Po hraničním chodníku jdeme cca 2 km lesem doprava a vyjdeme na mýtině zvané Verlorener Schachten, Ztracená pastvina, na níž stojí dřevěný dům. Jezdí sem mladí malíři malovat okolní přírodní krásy. Dům je možné si také pronajmout, adresa a telefon jsou k dispozici u vchodu. Verlorener Schachten je spojena s pověstí o postřeleném bavorském jelenu zaběhlém v dobách socialismu na české území. Zaběhlého jelena hledali na žádost bavorských lovců dokonce i českoslovenští pohraničníci, ale bezvysledně. Jelen se už nikdy nenašel. Německé lovce tehdy překvapilo, že po telefonátu na sídlo pohraniční brigády v Sušici dorazili důstojníci Pohraniční stráže (PS) poměrně brzy, přestože šlo o území za drátěnými zátarasy. Jeden z nich prý uměl i německy.

Zpět nemusíme jít stejnou cestou po hraničním chodníku, ale v dolní části Verloner Schachten najdeme značenou turistickou cestu (evropská značka – zelený trojúhelník), po které se vrátíme zpátky na Hochschachten. Cestou můžeme uvažovat o tom, proč turisté z bavorské strany mohou až ke státní hranici a nikdo jim v tom nebrání, zatímco na naší straně jsou rozsáhlá zakázaná území. Jistě nám vytanou na mysl i příběhy pastvin, patřící mezi největší pozoruhodnosti Národního parku Bavorský les. Pastva tu skončila před desítkami let, ale magická přitažlivost luk zůstala. Zůstaly tu i stromy, o nichž dodnes nikdo neví, jak se sem vůbec dostaly. A pak tedy zpátky do Frauenau. Rád bych věřil tomu, že v dohledné době bude z téhle krásné okružní trasy trasa průchozí a my dojdeme místo do Frauenau na Modravu. -rh-

Tip na výlet

Pod nejvyššími šumavskými hřebeny západní Šumavy

Pod hřebeny hor Velký Kokrháč (1229 m), Svaroh (1334 m) a Jezerní hory (1343 m) projíždíme po červeně značené turistické cestě a zároveň oblíbené cyklotrase Špičák (sedlo) – Černé jezero – Stateček pod Ostrým. Z několika míst je už odtud vidět hřeben po kalamitách, které postihly především nejvyšší partie Šumavy. Takové průhledy skrze lesy tu dříve nebyly. Ten, kdo se chce dostat na vrchol Svarohu, musí vyjít z Německa, tedy jet před Bavorskou Železnou Rudu směrem Lohberg a auto nechat na parkovišti Scheiben. Odtud vede turistické značení na vrchol Svarohu a na hraniční chodník. Přesto jsou i z české strany zajímavé neznačené trasy, po kterých je možné přiblížit se hřebenům

a shlédnout, jak se vysoké polohy Šumavy mění, jak v nejvyšších částech šumavských hor mezi přestárlé lesy poškozené kalamitami.

Červená značka ve směru Černé jezero – Stateček nás před Národní přírodní rezervací Bílá strž dovede ke křižovatce lesních cest. Dáme se po neznačené, částečně asfaltové, částečně zpevněné lesní cestě vlevo kolem informační tabule Lesů ČR. Po necelých dvou kilometrech dojdeme na křižovatku lesních cest ve tvaru T. Tady se dáme opět doleva a po jednom kilometru přijdeme těsně za mysliveckým posedem na křižovatku ve tvaru vidlice. Dáme se vpravo po šterkové cestě a zakrátko dojdeme na křižovatku šterkové cesty s trasou bývalého hraničního pásu (zátarasů), vedoucí nahoru k hřebeni. Odtud je mimořádně krásný výhled do údolí Úhlavy i na další místa. Můžeme si dobře prohlédnout, jak se mění tvář našich hor. Tam, kde na hřebenech byl ještě před třemi lety starý les, dnes stojí jen ojedinelé stromy. Velké plochy jsou ale zalesněny a rostou tak nové lesy z výsadby. Můžeme tu sledovat také náročnou práci lesníků, kteří po Kyrillu museli z hřebenových partií odklidit obrovské množství popadaného dřeva a zajistit lesní kultury tak, aby deště na prudkých svazích nespláchly půdu. Jde totiž o lesy, v nichž platí lesní zákon. Lesy v rezervacích zůstávají i po kalamitách tak, jak rozhodla příroda, popadané dřevo se neodvážá.

Výše zmíněný hraniční pás vede až ke státní hranici, ale nedaleko před ní začíná Národní přírodní rezervace Černé a Čertovo jezero, takže tento úsek není možné projít, i když odtud dohlédneme na hranici a můžeme tu vidět po hraničním chodníku chodit turisty z Bavorska. Hřebenové partie totiž patří k nejcitlivějším ekosystémům Šumavy. Vrátit se můžeme tak, že na křižovatce ve tvaru T pokračujeme rovně další 3 km ke Statečku pod Ostrým a odtud do Hamrů. Smrkové lesy se střídají se smíšenými, hřeben je náhle zacloněn stinným pásmem lesů. Cesta, kdysi hrbolatá, je pěkně opravena od Lesů ČR a je sjízdná i pro kola. -rh-

Takhle vypadala slavná Juránková chata v letech 1932 – 1945

TIPY NA VÝLETY

Tip nejen na rodinný výlet s dětmi

Pohádková země Brčálník

Tři způsoby, jak se tam dostat

Letos 15. a 16. června byla slavnostně zno-
vuotevřena Pohádková země Brčálník na Že-
leznorudsku. Dostanete se k ní buď autem po
trase Železná Ruda-Špičák- Hojsova Stráž –
Brčálník nebo vlakem se stejnými zastávkami.
Železniční stanice, na níž vystoupíte, se navíc
nachází pouhých 50 metrů od Horského
areálu Brčálník. Stačí se dát po tajuplné pě-
šince vroubené smrků. Pokud jste na Šumavu
přijeli s úmyslem pěstovat zejména pěší turis-
tiku, rozhodně si nenechte ujít příjemnou pro-
cházku, při které se dostanete právě do
Pohádkové země a zahrady. Stačí projít Po-
hádkovou branou přímo na parkovišti na Špi-
čáckém sedle a nechat se vést ani ne
tříkilometrovou Pohádkovou stezkou s dva-
nácti tématickými zastaveními. Pohádková
stezka je úzce spjata s knihou Vítězslavy Klim-
tové Putování Pohádkovou zemí. Chlapci Hon-
zíkovi se totiž ztratil skřítek a on se ho se
sestříčkou Aničkou vydává hledat. Při svém
putování se setkává s jinými skřítky, jimž jsou
jednotlivá zastavení věnována. Půjdete-li
s dětmi volným tempem, zdoáte tuto pouť
zhruba za hodinu.

Račte vstoupit na Pohádkovou stezku

Pohádková bouda, zahrada se skřítky, otevírací doba

Otevření Pohádkové země se neobešlo bez
pohádkového povídání, zpívání nebo třeba oblí-
beného opékání špekáčků na zdravém povětří.
V první den počtla znovuzkříšená čarovná
místa svou vzácnou návštěvou herečka Květa
Fialová. O této noblesní dámě je všeobecně
známo, že je tajemným bytostem odjakživa
velmi nakloněna. Děti v její milé společnosti če-
kalo hlavně čtení pohádek v Pohádkové boudě.

Bouda má pro veřejnost dveře otevřené denně
od 1. 4. do 30. 11. od 10 do 17 hodin. Skupiny
a školy se samozřejmě mohou telefonicky ob-
jednat i mimo uvedenou dobu na čísle
724 923 732. Bouda tvoří přirozenou součást
Pohádkové zahrady. Můžete si zde udělat radost
koupi půvabných knih pro děti do obrázků od vý-
tvárnice a autorky Vítězslavy Klimtové. Lze
si tady zakoupit i drobné občerstvení, trička

Adrenalinové hřiště

a pohlednice a na židličky u stolečku nakreslit
nějaký obrázek v duchu hesla „Život je krásný
a lidé dobří.“

V zahradě pak můžete obdivovat tři desítky
velmi rozmanitých pohádkových bytostí. Pro
potěchu široké veřejnosti je za honorář propůj-
čila právě Vítězslava Klimtová. Všichni skřítko-
vé přebývají v malých dřevěných domečcích
a pyšní se jak neobyčejným zjevem, tak rozto-
divnými jmény. A tak tu sídlí například Zmola,
Škvírník, Bludák, Pařezák či Houbábinka
a mnozí další. Při průzkumu kouzelné zahrady
se o nich můžete hodně dozvědět, zvláště pak
o jejich vlastnostech a chování. Za zlatý hřeb se
dá pokládat Drak. U nejmenších občas budi
strach, ježto vypouští nozdrami dým. Zahradu
obohacují staré dřevěné vozy a jiné předměty
z dávných dob. Zpívají tu ptáci a protéká tudy
stoprocentně pitná voda, jíž se lze v parních
dnech bez obav osvěžit. Zahradní cestičku,
stejně jako povrch níže zmíněného adrenalin-
ového hřiště, pokrývá přírodní dřevěná štěpka.
Její nespornou výhodou je kromě hygienické
nezávadnosti i to, že při pádu na ni dětem ne-
hrozí ušpinění nebo poranění.

Malá návštěvnice u Pohádkové boudy

Vstupné

Po oba dny měli všichni návštěvníci pro-
hlídku Pohádkové země a její zahrady úplně
zdarma. Jinak činí vstupné pro děti do 12 let 50,-
Kč, pro dospělé 80,- Kč, za rodinné vstupné za-
platíte 230,- Kč. Mimoto se v rámci vstupenek
každý měsíc soutěží o pěkné ceny pro děti.

Dětské adrenalinové hřiště

Kromě skřítků nabízí Horský areál Brčálník
bezplatně dětem od 3 do 14 let zcela nové hřiště
se systémem dlouhých dřevěných prolézaček
s toboganovými skluzavkami, zábavnými kladi-
nami, prolézačí rourou, důmyslným kolem na
způsob lanovky, roztomilými domečky či pro-

vazovými žebříky na šplhání. Zde mohou být
děti ze škol v přírodě, na školních výletech a ro-
dinných rekreacích ve svém živlu denně od 7
do 20 hodin.

Bludák Balvan

Provozovatel, současnost a plány do budoucna

Nynější Pohádková země vlastně navazuje na
někdejší Pohádkovou zahradu, jež byla před lety
situována ve sklepení jednoho z brčálnických
hotelů. Když se hotel z důvodu rekonstrukce
uzavřel, začala společnost Stavinvest Šumava
s.r.o., jež je vlastníkem celého areálu, horečně
přemýšlet, jak turistické lákadlo znovu probu-
dit k životu a zachovat pro veřejnost. Nakonec
ve spolupráci s Vítězslavou Klimtovou vznikla
jeho současná podoba. Vítězslava Klimtová
se tu podle svých možností také účastní nejrůz-
nějších setkání s dětmi, vždy s pohádkovým
puncem.

Ředitel Horského areálu Brčálník Jiří Beran
neustává ve své činnosti. Tvář Pohádkové
země se tudíž stále mění a zdokonaluje. Ředitel
neskrývá, že Pohádkové zemi věnuje každou
volnou chvíli. Existují již webové stránky
www.pohadka-brcalnik.cz a informace na face-
booku, chystají se tištěné reklamní materiály.
I na Pohádkové stezce prý časem přibudou hou-
pačky a prolézačky. V areálu se připravuje am-
fiteátr, kde se budou hrát divadelní představení
pro děti. Hřiště brzy dostane lavičky a občer-
stvení. V hotelu vznikne wellness s bazénem
a saunou i zázemí pro personál. Všechno je pro-
stě pořad ve vývoji, což pro návštěvníky zna-
mená, že budou-li se sem vracet, pokaždé zde
najdou něco nového.

Lucie Charlotte Kopecká

Jiří Beran s malými kreslíři

•• Cyklotoulky Pepíka Škúrka ••

Kolo pro život

S jídlem roste chuť, říká se, a o výtečných cyklistických výsledcích to zřejmě platí dvojnásob. Pepík tedy nelenil a 9. 6. se po úspěšném absolvování závodu Author Král Šumavy zúčastnil dalšího klání. Vybral si seriál závodů na horských kolech Kolo pro život. S tím už má totiž své zkušenosti z loňska. Tehdy si vyzkoušel trat' na šumavském Zadově. Ukázali se tam i železnorudský olympijský vítěz v klasickém lyžování Martin Jakš a Kateřina Neumannová, pro kterou se stal Zadov po Písku druhým domovem. Teď si Pepík zvolil Orlík – Vystrkov a 33 km dlouhou trasu C. Terén to byl nadmíru členitý a příliš možností relativního „odpočinku“ během jízdy rozhodně neskýtal. I tady se spolu s ním na stejné trati objevili jeho cyklističtí přátelé, mladý inženýr Pavel a lékařská kapacita Martin Matějovič. A všichni tři se zase nechali vidět! Pepík (kategorie M60+) zajel závod v čase 02:03:44.8 a uhájil 5. pozici, jako tomu bylo u Krále Šumavy. Celkově se ocitl na 113. místě. Přítelčin syn Pavel (kategorie M19-29) skončil 11. v pořadí, v celkovém součtu 40., s časem 01:37:57.4. Soused Martin (kategorie M40-49) nezávalhal. Čas 01:32:49.4 mu zajistil bronz a v absolutním pořadí mu patří 25. příčka.

Najíždění kilometrů v cizině

Čtrnáctidenní červnovou dovolenou prožil Pepík se svou partnerkou v rakouských Alpách a v Chorvatsku u moře. Po celou dobu jim počasí maximálně přálo, včetně viditelnosti horských vrcholů. Vezli si tam kola, protože počítali s tím, že během volna najedou hodně kilometrů. Nějaké sice najeli, ale nebylo jich mnoho. Nakonec spíš dělali výšlapy a vesele se vozili jinak drahou lanovkou a autobusem, za které i místní obyvatelé musí platit. Oni však neutratili zholu nic. Nejen oblast Ramsau totiž svým hostům poskytuje úžasně výhodnou Sommer Card. Tuhle letní kartu, obsahující vaše národně, prostě stačí nosit všude s sebou. Díky ní čerpáte většinu tamějších služeb naprosto zdarma – jízdu lanovkou, autobusem, ve vybraných restauracích dokonce i něco z jídelníčku atd. A je úplně jedno, kolik dní se tam zdržíte. Pepík v tom vidí skvělý tah Rakušanů přilákat

do hor co největší počet návštěvníků. S takovou se tam bude opravdu rád navracet.

Cykloservis

Ač je Pepík manuálně velmi zručný, na svém kole si prý leda tak vymění duši. Raději svěří své jednodopý dopravní prostředek do péče zkušených profíků z cykloservisu. Jak sám poznamenává, není nad odborně seřízené kolo. Za tu jistotu, že vás bike při rychlém sjezdu nezradí a nerozsype se vám pod rukama, to ale rozhodně stojí.

Kam na kole v červenci aneb dvě trasy na české straně Šumavy

Pepík předesílá, že uvedené trasy je možno kombinovat tak, aby si tento cyklovýlet užili rodiče s dětmi nebo bezdětné páry společně. Děti či ženská polovina cyklistů vyzkoušejí trasu klasickou železnorudskou, mužská část jede s nimi a odpojí se až v úseku Nového Brunstu, odkud jede dál krásně adrenalinovou. Na zpáteční cestě se mohou všichni znovu potkat při zasloužené pauze na Belvederu a po závěrečných sjezdech, jejichž obtížnost je též u obou tras rozlišná, se konečně sejít zase v Železně Rudě.

Klasická železnorudská

První dnešní trasou rozumíme železnorudskou klasiku pro vyložení rekreační typy cyklistů. Měří 23 km, nastoupá se při ní 520 m. Vede po asfaltových a pevných cestách.

Vyrazíme ze Železně Rudy kolem hřbitova přes Debrník nahoru na Zámecký les. Zde to na křižovatce stočíme vlevo a po vrstevnici na Gerlovu Huť. Přejedeme přes hlavní silnici, dáme se na Nový Brunst a odtud na Hofmanky, kde pak začneme sjíždět až na Belveder s možností odměnit se tu pravým železnorudským pivem. Následuje závěrečný sjezd zpět do Železně Rudy.

Krásně adrenalinová

Druhá trasa o délce 34 km, s nastoupaním 887 m je určena zkušeným bikerům. Obsahuje totiž úseky, které vaši sportovní zdatnost notně

prověří. Pepík má na mysli jak náročný výjezd ze Šmauzů na Tomandlův křížek, tak neméně zapeklitý sjezd za Mústkem na Suché studánky. To nejsnazší na této trase je obdivovat nádherné výhledy nad Habrem a z Mústku.

Začínáme stejně jako u nabídky předchozí, tj. průjezdní místa Debrník – Zámecký les – Gerlova Huť – Nový Brunst. Odtud to vezmeme po turistické cestě přes Šmauzy na Tomandlův křížek a dále přes Mústek na Suché studánky. Hladinu adrenalinu v krvi si zvedneme ďábelským sjezdem úvozovou cestou plnou větví a kamení. Odsud pokračujeme vpravo, přičemž vystoupáme na pevnou cestu s následným dlouhým sjezdem až k Obrázku. Odtud vpravo přes Křemelnou na Nový Brunst – hájovnu a přes Hofmanky na Belveder. Bonus v podobě dobrého piva si rozhodně zasloužíme, ale nepřeženeme to. Ani ke kolu alkohol nepatří a nás ještě čeká dobrodružný sjezd přímo po sjezdovce Nad nádražím do výjezdní Železně Rudy.

Ošizení dnes pochopitelně nebudete ani o tradiční výčet Pepíkovy kilometráže. Na svém kole od začátku letošního roku ujel 1120 km do délky a 28 606 m do výšky.

Zpracovala LCK

Nový Brunst v ranní mlze nadchne nejen cyklisty

TIPY NA VÝLETY

Tip na výlet

Lanovkou nahoru na Špičák a pak po svých

Návštěvníci Železné Rudy a Špičáku mají velmi dobrou možnost využít provozu lanovky Bike parku (nad nádražím ČD Špičák). Lanovka vyveze buď pěší turisty nebo turisty s jízdním kolem. Na dolní i horní konečné stanici lanovky na Špičák je možnost občerstvení. Jízdné jen nahoru stojí 80 Kč, mládež a senioři 60 Kč, děti 40 Kč. Cestou lanovkou nahoru si můžete prohlédnout bikerské trasy a uvidět bikery v akci. To stojí za to. Nahoře, říká se tu U kamene, vyrazíte tzv. sezónní cestou, hned nahoře s překrásným výhledem do údolí Úhlavy směrem k Nýrsku. Na vrcholu Špičáku bude možná už v příštím roce postavena dřevěná rozhledna, vysoká asi 30m. Na první křižovatce značených cest můžete odbočit vlevo na Čertovo jezero. To je první a dobrá možnost. Pokud nechcete na Čertovo jezero, pokračujete rovně. Zakrátko dojdete na tzv. Rozvodí. Tady se ocitáte na nevelké horské louce pod Jezerní stěnou. Je tu odpočívadlo a věž mobilních operátorů. Větší část vrcholové oblasti železnorudského Špičáku, mimo jihovýchodní svah se sjezdovými tratěmi, a celý masiv Malého Špičáku (1189 m) leží v I. zóně přírodní památky Královský hvozd a jsou proto pro turistickou veřejnost nepřístupné. Právě proto je přímá cesta dál označena tabulí s nápisem Cesta uzavřena. Jde ale o historickou cestu, kterou turisté vystupovali k tzv. Juránkově chatě, svého času nejvýše položenému hotelu v Čechách. Juránkova chata ležela na hřebeni mezi Svarohem (1333 m) a Jezerní stěnou (1343 m) a dnes na místě vyhořelé a zplundrované chaty stojí jen pamětní tabule. Rozvodím procházela za socialismu tzv. železná opona, která byla do roku 1965 pod vysokým napětím. I tak se sem ale nesmělo, protože celá oblast byla v tzv. hraničním pásmu se vstupem jen na povolení.

Ještě před Rozvodím – jak už bylo řečeno – je možné odbočit dolů k Čertovu jezeru, pokochat se pohledem a pokračovat několika směry: nádhernou cestou do Alžbětína (možnost vlakového spojení), asfaltovou cestou do oblasti špičáckého statku nebo až k Jezerce ležící mezi Špičákem a Železnou Rudou (možnost občerstvení) nebo nejkratší cestou na Špičák – buď do oblasti Weisovy louky pod špičáckým sedlem nebo na nádraží Špičák. Přímou z Rozvodí vede cesta jednak k Černému jezeru, jednak ke Špičáckému sedlu. Ta první je nevhodná pro kola, svého kovového přítele tu musíte na krátkém úseku vést. Černé jezero patří mezi nejkrásnější turistické cíle Železnorudska. Odtud je možno se vrátit příjemnou cestou s výhledy zpět na Špičák, anebo pokračovat (cyklo nebo pěšky) směrem k Bílé strži, Statečku a odtud do Hamrů. Ti odolnější se mohou od statečku podívat nahoru na majestátní horu Ostrý (možnost občerstvení za eura) nebo pokračovat směrem na Lovečnou

a Zadní Chalupy. To byla obec, která byla po válce srovnána se zemí. Dnes je na jejím místě překrásná louka s břízkami. Ze Zadních Chalup je možno jet na hraniční přechod Rittsteig, to jste už v Německu. Z Rittsteigu (zde dobré restaurace) se dobře dojde na hraniční přechod Svatá Kateřina a odtud do Nýrska. Tato cesta je vhodná spíš pro cyklisty. Pěší se mohou ze Zadních Chalup vydat rovnou za nosem do Skelné Hutě a Nýrska. V Nýrsku doporučuji po této túře v každém případě použít k návratu vlak.

Kamenné moře pod Svarožnou

Speciální turistický cíl: Juránkova chata

Juránkova chata lákala generace. Chatu postavil Český Ski klub v roce 1922 k ochraně a odpočinku lyžařů a turistů. Na Vánoce 1931 chata vyhořela. Nová honosná třípatrová chata byla postavena z půjček a darů a slavnostně otevřena 28. října 1932. Během války využívala Juránkovu chatu německá armáda. V roce 1945 byl tento krásný horský hotel zničen. Přesto chata ožila potřetí. Na Vánoce 1945 byla zásluhou neúnavného Norberta Langa znovuposta-

Hraniční kámen z dob Marie Terezie nese letopočet 1765

vena již skromnější chata. Ta vydržela jen do komunistického puče v roce 1948, kdy byl hraniční prostor uzavřen a chata postupně rozebrána.

K tomuto památnému místu je dnes ztížený přístup kvůli ochraně přírody. Nejbližší je k ní z místa zvaného Rozvodí mezi Černým a Čertovým jezerem – toto místo je krásné dosažitelné sedačkovou lanovkou na vrchol Špičáku. Z Rozvodí nahoru k bývalé chatě je však vstup zakázán. Zvolme tedy jiný, zcela legální přístup: V Železné Rudě-Alžbětíně naproti hotelu U Larvů odbočíme po asfaltové cestě, označené červenou značkou. Po půl kilometru odbočuje červená značka vpravo nahoru, ale my jdeme stále rovně Přírodní památkou Královský Hvozd. Po čtyřech kilometrech dojdeme k bývalé vojenské rotě Svárožná, kterou po roce 1989 ochránáři nezlikvidovali, naopak, rota stojí dál a postupně se obnovuje. Stopy bývalé vojenské činnosti lze ještě vidět, je tu například stožár na vlajku nebo rozpadající se psí kotce. Tento úsek cesty není turisticky značený – jsou tu jen symboly skláře – jde o tzv. Sklářskou cestu. Vlevo je stanoviště s razítkem „Železnorudské vrcholy“ a lávka přes Svárožnou. Za bývalou vojenskou rotou odbočuje doprava spojka k Čertovu jezeru, ale my jdeme pořád rovně podél říčky Svárožná přibližně dva kilometry. Napravo se nám postupně otevře pohled na celkem šest kamenných moří, až dojdeme k hraničnímu kamenu č. 33. Odtud se vydáme úzkou pěšinou přímo po hranici. U hraničního kamene

Bývalá rota na Svárožně čeká na nové využití

32 mineme cestu z české strany, potom po pravé straně uvidíme bývalé cesty postavené na kamenných zídkách a konečně u hraničního kamene 30 jsme na hřebenu. Cesta po hranici není vhodná pro kola. Pokud máme kolo sebou, schováme ho v lese. Po hřebeni jdeme směrem k hraničnímu kamenu 29/7, což je už místo, kde dřív stávala Juránkova chata. Z levé strany se připojuje červeně značená cesta z Bavorska. Výstup mezi hraničním kamenem 33 a Juránkovou chatou trvá maximálně 1 hod. Od Juránkovy chaty je možné jít po hranici na horu Svaroh (Zwercheck) s překrásným výhledem, případně až na Ostrý. A odtud dolů do Hamrů po značené cestě. To je ale už náročnější varianta výletu, na kterou doporučuji nechat si celý den. -rh-

TIPY NA VÝLETY

Dokončení ze strany 11

Několik tipů na přeshraniční výlety

O tom, zda všechny cesty vedou do Říma, jsem se ještě nepřesvědčila, ale o tom, že všechny cesty ze Železné Rudy vedou do kopce, to ano. A to zejména při cestě na kole. Pokud tedy patříte k cyklistům, kteří netouží po velkém výškovém převýšení, nebo podnikáte výlet s dětmi, máme pro vás jeden tip.

Železná Ruda – Debrník – Ferdinandovo údolí – Ludwigsthal (návštěva centra národního parku Dům divočiny) – Regenhütte – Železná Ruda

3 km dlouhá cesta ze Železné Rudy na Debrník a dále do Ferdinandova údolí je značena zelenou turistickou značkou. Ferdinandovým údolím, kde je hraniční přechod, značení KČT končí a k bližší orientaci slouží dřevěné směrové tabulky. Vaše cesta, směřující k obci Ludwigsthal, začíná vpravo hned po přejezdu dřevěného mostu ve Ferdinandově údolí. Užší cesta vás svede k levému břehu říčky Velký Debrník (Grosser Deffernik), a po 100 metrech převede opět po mostě na její pravý břeh. Zde navazuje na krásnou zpevněnou, mírně se svažující cestu, která vás povede stále při břehu říčky. Po 4 km mírného klesání se průjezdem malého odstavného parkoviště napojíme na silnici, která nás po 0,5 km přivede na křižovatku se silnicí Zwiesel – Železná Ruda. Při cestě k této křižovatce podjíždíte vysoko nad vámi se tyčící železniční most Waldbahnu.

Pokud máte dostatek času, odbočte na této křižovatce vlevo a po cca 200 m přijedete ke vstupu do centra národního parku Dům divočiny, německy „Haus zur Wildnis“. Návštěva tohoto centra Národního parku Bavorský les se vám bude jistě líbit. Máte možnost navštívit pravěkou jeskyni, ve volných výběžích tu jsou k vidění rys, vlci a kuň Przewalského. Vystoupat můžete na 20 metrů vysokou vyhlídkovou věž a navštívit Dům divočiny. Nadšení zde budete nejen vy, ale i vaše děti. Objevná cesta půdou, relaxační hudba, tajemný podzemní život, dětské zábavné centrum a 3D kino (brýle si tu můžete zakoupit za 1€) je jen malou nabídkou z toho, co vám Dům divočiny nabízí. Vstup je do celého areálu parku volný.

Vraťme se ale zpět k cestě do Železné Rudy, tedy ke křižovatce v blízkosti železničního mostu. Pro cyklisty je zde vybudován podjezd, kterým přijedete k lesní cestě, po které budete dále pokračovat. Po malém mostku tentokrát přejedete řeku Řezná (Grosser Regen), a na nej-

bližší křižovatce lesních cest se vydáte doprava. Cesta vás přivede do obce Regenhütte, na jejím začátku leží malé přírodní jezírko, které vám může posloužit jako příjemné místo k osvěžení.

Průjezd obcí vede po silnici (po příjezdu k hlavní silnici vlevo) a následuje stoupání směrem k Velkému javorskému jezeru. To je ale opravdu náročná cesta, proto ji přibližně po 200 metrech raději opustíme a budeme pokračovat po daleko příjemnější široké zpevněné lesní cestě směrem k Seebachschleife. Pokud patříte k vyznavačům „kešek“ (geocaching), můžete jet zbývající 4 km do Bayerisch Eisenstein (Bavorská Ruda) užší stezkou při vodním kanálu. Cestou zde uvidíte i jednu technickou lahůdku – vodní kolo pohánějící malou vodní elektrárnu.

Pokud dáváte přednost širším zpevněným cestám, pokračujte do Bavorské Rudy cestou, po které jste do Seebachschleife přijeli. A zbývající 3 km do Železné Rudy můžete zdolat buď po státní silnici. Jako lepší varianta je určitě cesta přes hraniční přechod na nádraží Alžbětín a dále po cyklostezce do Železné Rudy. Odměnou dětem za výborný sportovní výkon může být třeba zmrzlinový pohár v cukrárně Sněhurka, kterou budete po příjezdu do Železné Rudy míjet.

Pavlaína Šebestová

Kam za vodou?

Několik horkých letních dní je již za námi a jistě nebyly poslední. Proto vám přinášíme několik tipů na příjemné letní osvěžení.

Přírodní koupaliště v Železné Rudě se nachází poblíž sjezdových tratí Belvédér, a protože jim protéká říčka Řezná, je poměrně studené. Občerstvení je možné v nedalekém hotelu Engadin. Vyhledávané je zejména milovníky klidného prostředí, je vhodné i ke koupání psů.

K oblíbeným patří menší vodní nádrž u hotelu Belvédér. K dispozici jsou zde i dětské houpačky, kurt, trampolína a příjemná je i možnost občerstvení v hotelové restauraci. Nově vystavěný venkovní bazén s tenisovými kurty v těsné blízkosti můžete navštívit u hotelu Grádl. Na Špičáku najdete příjemné menší koupaliště u hotelu Kolibřík, i zde lze využít nabízeného občerstvení.

Díky nabízeným službám, množství atrakcí a zároveň přijatelné vzdálenosti i cenám vstupného jsou oblíbenými i koupaliště v Německu.

Koupaliště Zwiesel je vzdálené pouhých 18 km od Železné Rudy, ale bohužel omezilo nabídku svých služeb. Došlo ke zrušení plaveckého a skokanského bazénu. V nabídce ale zůstává menší bazén se skluzavkou, dětské brouzdaliště a přírodní jezírko. Je tedy vhodnější zejména pro rodiny s malými dětmi.

Pokud se rozhodnete pro návštěvu krytého bazénu, který je součástí areálu, může si užívat sluníčka i ve venkovních přilehlých bazénech.

Vstupné dospělí 6 €, děti (6-18) 4 €, rodinné (2 dospělí+3 děti do 15let) 10 €.

www.stadtwerke-zwiesel.de

Koupaliště Regen

Vzdálené 30 km, nabízí tři venkovní bazény, brouzdaliště a oblíbený 85 m dlouhý tobogán.
www.freibad-regen.de

Koupaliště Frauenau

Od Železné Rudy je vzdálené 24 km. Je vhodné pro ty, kteří mají rádi klidnější prostředí. Koupaliště je menší, velmi pěkně upravené, s možností občerstvení. Nabízí osvěžení ve dvou bazénech, v dětském a plaveckém. K dispozici je zde hřiště pro plážový volejbal.

Vstupné dospělí 2,20 €, děti (6-18) 1 €, děti do šesti let vstup volný.

www.frauenau.de

Koupaliště Lam

Je asi ze všech koupališť u našich sousedů nejoblíbenější. Je ze Železné Rudy vzdálené 27 km a pro svoji nabídku služeb a velikost areálu, kde i v plné sezóně najdete příjemné místo pro odpočinek, je vyhledávané. Vstupné zahrnuje možnost využití nejen čtyř venkovních bazénů, ale i třech vnitřních, finské sauny a parní lázně. Pro děti jsou připravené atrakce v podobě dvou tobogánů, venkovní je dlouhý 62 m a vnitřní 28 m. Občerstvení je možné zakoupit v bistra Laguna, k dispozici je beachvolejbalové hřiště a stůl na stolní tenis.

Celodenní vstupné pro dospělého je 6,50 €, pro děti (6-18) 3,50 €. Velmi výhodné jsou rodinné permanentky MINI (1 dospělý + 2 děti) za 11,- € nebo MAXI (2 dospělí + 3 děti) za 18,- €. <http://cms.lam.de>

Koupaliště Bad Kötzting

Od Železné Rudy je vzdálené 43 km. Je to velmi pěkný areál, rovněž nabízející vnitřní i venkovní bazény. Oblíbenou atrakcí je zde 100 m dlouhý tubus, sjízdny na gumových člunech, a venkovní bazén, kde si můžete užít i mořských vln. Rodinné vstupné se svojí výší liší v tom, pro jaké bazény ho kupujete. Základní cena celodenního rodinného vstupného je 16 € pro vstup na venkovní koupaliště, tubus a plavecký vnitřní bazén. Pokud chcete využít i vnitřních bazénků typu „lázně“, bude stát rodinná vstupenka 21,20 €.

www.aqacur.de

TIPY NA VÝLETY

Cyklotip pro náročně

Tento cyklotip je skutečně náročný a má na délku 87 km. Trasa začíná na Slunečné u Prášil, kam se dostanete buď cyklobusem či autem. Z parkoviště vyjedete na cyklostezku směrem na Poledník.

Pomalu stoupáme po prašné cestě. Po stranách je patrná zkáza, kterou přinesla loňská letní bouře. Po dvou km míváme odbočku na Prášilské jezero a začíná strmější stoupaní, ve kterém se nám otevírá pohled na les napadený kůrovcem. Po pěti km přichází velmi prudké stoupaní, ale to už se blížíme k předělu pod Poledníkem. Zde

Malebná partie na Javořím potoce

je možné odbočit k rozhledně. My se uhýbáme doleva na Bavorskou cestu (prašná) a po cca 2,5 km přijíždíme na křižovatku a najíždíme na asfaltku a po Vaňkově cestě sjíždíme do údolí, kde protéká Javoří potok na Javoří pilu. Při potoce projíždíme krásným údolím směrem Modrava. Během cesty se Javoří potok spojuje s Roklanským a do Modravy vtéká jako Roklanský. Nikde neodbočujeme a po přibližně 6 km

Poledník, předěl – pohled na suchý les jako výsledek zeleného experimentu se Šumavou

Pramen Vltavy

Hájenka pod Březníkem, kde se můžete občerstvit a zhlédnout výstavu o šumavském spisovateli Karlu Klostermannovi

vjíždíme do obce Modrava. Hned na první odbočce se dáваме doleva směrem Březník. Na Březník vede krásná asfaltka s velmi pozvolným stoupaním. Po příjezdu se můžeme občerstvit na Březnické hájovně a pokochat se pohledem na Luzný. Vracíme se zpátky stejnou cestou, ale cca po 2,5 km uhýbáme na křižovatce doprava směrem Černá hora. Dojedeme k Ptačí nádrži a dáme se opět doprava směrem Černá hora. Stoupáme zhruba 2,5 km. Při stoupaní se občas zastavte a rozhlédněte se za sebe do kraje. Úchvatné panorama. Z Černé hory sjedeme přímo k Pramenu Vltavy. Od pramene se vydáme rovněž z mírného sjezdu až do obce Kvilda. Tou projedeme směrem na Horskou Kvildu. V polovině obce H. Kvilda cca 200 m za Obecním úřadem odbočíme z hlavní silnice doleva a dáme se po cestě, která nás dovede do obce Filipova Huť. Zde najedeme na hlavní silnici a projíždíme obcí směrem na Modravu. V Modravě najíždíme na nám již známou cyklostezku směrem na Javoří pilu. Zde odbočíme doprava směrem Pod Oblíkem. Dojedeme k rozcestníku pod Oblíkem a zde máme dvě možnosti, jak pokračovat dále. Buď se pusťte po Hakešické cestě, ale ta poměrně prudce padá k plavebnímu kanálu a je prašná. Doporučuji zkušeným bikerům. My se raději dáme po

asfaltové cestě směrem Rokyta. Tato cesta je o něco delší, ale dovede nás též k plavebnímu kanálu a při něm se dáme velmi pozvolně klesající cestou v krásném prostředí až k Mosau u Srní. Zde

Plavební kanál

prejedeme hlavní cestu mezi Prášily a Srním a vydáme se po cyklostezce, která nás dovede zpátky na Slunečnou u Prášil.

Délka 87 km

Čas jízdy cca 5 hodin

Jan Novák, Železná Ruda

Poznámka redakce: Části této trasy je možno libovolně kombinovat nebo použít jen část trasy.

Slunečná

Kam na jídlo?

Nově otevřená Zámecká restaurace a pizzerie si připravila pro své návštěvníky plno lahůdek, které si mohou vychutnat jak v příjemné restauraci, tak i na uzavřeném nádvoří Městského zámečku. Na nádvoří je vystavěn nový taneční parket a ani nejmenší návštěvníci se zde nebudou nudit. Pro ně je připraven dětský koutek s houpačkou a skluzavkami.

Nabízí se zde i možnost objednávky míst v nekuřáckém salonku.

Kromě výborné kuchyně (hotová jídla, minutky, pizza, grilování při večerních akcích), trutnovského piva Krakonoš za velmi dobré ceny (12° pivo 0,5 l za 20,- Kč) nabízí restaurace v Městském zámečku na měsíc červenec bohatý kulturní program.

Pátek 20.7. Wishpull myš

Sobota 21.7. Wagabond Blues

Pátek 27.7. Country Štreka

Sobota 28.7. Luďka Kuralová, Petr Vondrášek

A ještě jedna lahůdka nakonec, vstup na všechny koncerty je volný!

Srdečně vás zveme k posezení a poslechu.

K ochutnávce své výborné kuchyně vás zvou i další železnorudské restaurace:

Osvěžovna Kandahár, kterou najdete pod sjezdovkou Belvédér na příjezdu do Železné Rudy, vám nabízí kromě tradiční české kuchyně i jednu slovenskou specialitu – halušky. Je to stylová nekuřácká restaurace s velmi dobrou kuchyní.

Další pozvánkou je nabídka k posezení v nově zrekonstruované stylové restauraci **U zlomené lyže**. Ta kromě minutek a specialit z drůbeže ryb a zvěřiny nabízí i hotová jídla za příjemné ceny. Nachází se přibližně 200 m od centra města (křižovatka u kostela směr Belvédér). Restaurace je rovněž nekuřácká.

Penzion Ski-bike Apartment najdete pod sjezdovkou Samoty. Restaurace je zde bufetového typu a její vybavení (přebalovací pultík, ohřev dětských jídel) myslí na návštěvníky s malými dětmi. I samo okolí penzionu a množství dětských atrakcí počítá s návštěvou rodin s dětmi.

Restaurace Böhmerwald vás překvapí svým velice bohatým jídelníčkem, plným specialit evropské ale zejména italské kuchyně. Nabídku rozšiřuje i zeleninový bufet. Restauraci najdete téměř v centru města (přibližně 100 m od křižovatky u kostela směr Debrník). I tato restaurace patří k nekuřáckým, k zapůjčení zde jsou i dětské stoličky.

Přímo v centru města, v prvním patře domu, ve kterém najdete i poštu, je **restaurace Laka**.

Na každý den nabízí restaurace nový jídelníček s nabídkou hotových jídel za velmi příjemné ceny v rozmezí 60,- až 90,- Kč. Dobrou chuť!

Vážení čtenáři, uvítáme pochvalná, případně i kritická slova o dojmech z našich železnorudských restaurací.

Kam na dobrý oběd?

Jídlo a pití patří mezi nejelementárnější potřeby lidstva. Kde se dá dobře najíst a napít tedy s železnou pravidelností řeší návštěvníci Železnorudska stejně tak jako jeho stálí obyvatelé, kteří jsou leckdy velice časově vytíženi nebo prostě neochotní trávit dlouhé hodiny doma u plotny.

Věčně usměvavá paní Fridrichová Vás vždy ochotně a rychle obslouží

V budově **Coop Tip** v centru Železné Rudy si mimo nákup potravin, nápojů a točené zmrzliny, o níž jsme psali v květnovém čísle, můžete od úterý do soboty od 9 do 16 hodin zajít na dobrý oběd do **bistra U Fridrichů**. Provozovatelé Marta a Jan Fridrichovi se v oblasti gastronomie úspěšně pohybují už léta. Vzhledem ke zdravotním problémům jsou sice, jak avizuje inzerát na tabuli v vchodu provozovny, už nějaký čas v rámci svého podnikání „jednou nohou na odchodu“, avšak pokrmy nadále připravují s náležitou péčí. Od počátku koketují s čínskou kuchyní, ale specializují se také na přípravu polévek a hotových jídel. Polévku u nich dostanete za 20,- Kč s tím, že každý den provozu se v nabídce objevují dvě různé. Vyhlášená je bezesporu ta kyselá ostrá (čínská), kterou si nemůžete dopřát nikde jinde než právě tady. Tato pikantní delikatesa vám příjemně protáhne dutiny. Zaručeně si pochutnáte i na kulajdě nebo několika druhích hovězího vývaru. Nechybí rovněž polévka gulášová, frankfurtská, dršťková, zelná a další. Hlavní jídlo včetně přílohy pořídíte v rozmezí od 75,- do 95,- Kč. I když chuťové pohárky má každý z nás nastaven trochu jinak, lze v tomto ohledu směle doporučit například kuře na medu, plněný paprikový lusk, rajskou omáčku a jiná klasická česká jídla od vepřové se zelím a knedlíky až po koprovku a pokrmy s těstovinami a se zeleninou. Na výběr máte vždy kolem deseti hotovek. Jídlo si můžete buď odnést s sebou v jídelních kastrůlkách, v krabičce, nebo se usadit u dřevěného stolu přímo tam. K sezení se tu nabízí kolem 30 míst. Samozřejmě nepřijedete zkrátka, ani pokud jde o výběr nápojů.

LCK

V restauraci Kandahár se dobře najíte pravé české kuchyně a slovenskými haluškami

číslo / ročník: 7/7

období: 5. červen – 4. červenec 2012

**HASÍČI města
ŽELEZNÁ RUDA**

www.HASICIZR.cz
mobil: 724 347 596
pevná: 376 397 150 e-mail: HASICIZR@seznam.cz

112 INTEGROVANÝ ZÁCHRANNÝ SYSTÉM **112** **HASIČSKÝ ZÁCHRANNÝ SBOR** **150** **ZDRAVOTNICKÁ ZÁCHRANNÁ SLUŽBA** **155** **POLICIE ČR** **158**

Vážení čtenáři,

větrné smrště, které vytvářejí přecházející bouřky nad naším územím, zanechaly v našich končinách minimální škody a v souvislosti s nimi jsme zasahovali pouze u dvou padlých stromů. Leč kopce, které nás obklopují, daly pořádně zadýchat jednomu Peugeotu, který se vzňal na Slučím tahu (mezi Železnou Rudou a Hartmanicemi).

Události za období: 5. červen 2012 – 4. červenec 2012

3x technická pomoc

13. 6. 2012 – Čerpání zatopené bývalé kotelny v ulici Šumavská. Pomocí kalového čerpadla bylo několik desítek centimetrů vody odčerpáno.
27. 6. 2012 – K požáru osobního automobilu jsme vyjeli během tohoto středečního dopoledne, a to v prostoru na Slučím tahu. Při příjezdu našeho prvního vozidla k místu požáru již hořela celá motorová část vozidla a oheň pronikal dále do interiéru. Před naším příjezdem použili okolo jedoucí řidiči přenosné hasičí přístroje a poměrně zpomalili rozšiřování požáru. Pomocí dvou vysokotlakých proudů byl požár lokalizován a následně uhašen. Příčinou vzniku požáru byla pravděpodobně technická závada.
1. 7. 2012 – Padlý strom po noční bouři blokoval cyklostezku na Gerlově Hutí. Pomocí motorové pily byl strom rozřezán a po několika minutách odstraněn.
2. 7. 2012 – Po další noční bouři jsme vyjeli k likvidaci padlého stromu mezi Železnou Rudou a Špičákem. Strom byl během několika málo minut odstraněn.

1x požár

Školení s HS Špičák

Na pátek 8.6.2012 bylo naplánováno cvičení a školení s Horskou službou Špičák. Tématem byla opět záchrana osob ze sedačkové lanovky na Špičáku. Plány nám ale překazilo počasí, když začalo prudce pršet. Proto se školení přesunulo na stanici HS Špičák, kde jsme si zopakovali lanovou techniku, uzle, jištění, bezpečnost a záchranu osob probrali tentokrát jen teoreticky.

Kvalifikace VZOHV pro MČR JSDH

To je spousta zkratk v nadpisu, vidíte? Tak abychom si to vyjasnili... Jednalo se o kvalifikaci ve Vyprošťování Zraněných Osob z Havarovaných Vozidel pro Mistrovství České Republiky Jednotek Sborů Dobrovolných Hasičů. Uf... To se koná letos poprvé, v Blovicích, na jižním Plzeňsku. Naše jednotka dostala nabídku na kvalifikaci necelý měsíc před termínem a tak nebylo na trénink mnoho času.

Kvalifikace se konala na plzeňské stanici Košutka a k našemu překvapení se dostavili pouze tři jednotky z celého kraje – naše, Zbiroh a Holýšov.

Naše družstvo, ve složení Soukup P. – velitel, Šimčík F. – zdravotník, Vaic M. – strojník a Velacký P. – hasič, zasahovalo na událost, kdy došlo k převrácení jednoho vozidla na střechu, ve kterém zůstal zaklíněn řidič a druhé vozidlo jej blokovalo z levé strany. Do časového limitu 15 minut se soutěžící nevešli, a tak za zbylé tři minuty navíc získali několikabodovou penalizaci.

V konečném hodnocení skončilo naše družstvo druhé, o pouhých 15 bodů z více než 300 získaných za vítězným týmem z Holýšova, tím pádem jsme se letos na republikové kolo poměrně těsně, nekvalifikovali.

Hasičská svatba

Na jaře letošního roku tomu byly tři roky, co jsme zde v našem sboru slavili zatím poslední „hasičskou“ svatbu.

A právě v sobotu 16. 6. 2012, si krátce po 14 hodině na Velkém Javoru, řekli svá „ano“ další dva dlouholetí členové našeho sboru, a to Filip Brož a Monika Čomorová. Tímto ještě jednou blahopřejeme novomanželům a přejeme bezstarostný život ☺

Zpravodaj: Filip Brož

Polední hora (Poledník) vrchol – informační tabulka horské služby a traumabod NP Šumava

Doškolení profesionálů HS ČR – nácvik jízdy terénních vozidel

Doškolení profesionálů HS ČR – ukázka terénních vozidel

Dům HORSKÉ SLUŽBY, Špičák 56, 340 04 Železná Ruda

tel. + fax: 376 397 100, pohotovostní číslo dispečera non-stop: 376 397 273

web: www.horskaslužba.cz, e-mail: hssumava@horskaslužba.cz

Vážení čtenáři,

v polovině června se v obci Prášily a jejím okolí konalo letní doškolení profesionálních záchranářů ze všech horských oblastí, ve kterých působí Horská služba ČR. Naše oblast připravila pro své kolegy velice náročný týdenní program, který prověřil odborné znalosti a technické dovednosti profesionálních záchranářů horské služby. Týdenní program byl zahájen na terénním polygonu ve Stodu u Plzně, kde všichni záchranáři prošli výcvikem jízdy s terénním vozidlem pod dohledem instruktorů. V úterý pokračovalo doškolení zdravotnickou částí, ve které čekalo záchranáře horské služby praktické přezkoušení pod dohledem Lékařské komise HS ČR v terénu. Každý záchranář tým obdržel na startu zdravotnické etapy mapu, GPS souřadnice místa události a stručný popis výzvy od Zdravotnické záchranné služby. Vlastní ošetření tak začalo nejdříve vyhledáním místa, kde se nachází zraněný v terénu za pomoci mapy a souřadnic GPS. Po vyhledání zraněné osoby v terénu, bylo nutné zjistit nejdříve stav a rozsah zranění, provést důsledné vyšetření, zjistit základní fyziologické funkce zraněného a veškeré získané informace o zraněné osobě předat na dispečink Zdravotnické záchranné služby. Po těchto základních úkonech bylo provedeno vlastní ošetření a zajištěn transport zraněného z terénu do místa předání posádce Zdravotnické záchranné služby. Všechny zadané úkoly bylo nutné splnit ve vymezeném časovém limitu a jejich splnění bylo hodnoceno přítomnými lékaři na jednotlivých stanovištích. Na přípravě praktického přezkoušení z ošetření v terénu se podílel Červený kříž, který připravil pro jednotlivé posádky velmi realisticky namaskované figuranty, kteří i svým hereckým výkonem dokázali per-

Doškolení profesionálů HS ČR – příprava záchranné akce

cviku se zúčastnil též vážený host Bruno Jelk, náčelník švýcarské Horské služby kantonu Wallis, který v říjnu minulého roku zajišťoval pro naše záchranáře výcvik v prostředí alpských velehor v okolí Zermattu.

Díky finanční podpoře z projektu Plzeňský kraj – bezpečný kraj čeká začátkem letní prázdninové sezóny 2012 návštěvníky Šumavy lepší zajištění jejich bezpečnosti a informovanosti při pohybu v horském terénu.

To se především týká rozmístění a doplnění informačních tabulí s pohotovostním číslem Horské služby Šumava, které jsou umístěny na rozcestnících Klubu českých turistů. Tyto informační tabule jsou instalovány na začátcích nejnavštěvovanějších turistických cest a ve vymezených kritických místech s častým výskytem úrazů. Návštěvnost našich hor se každým rokem zvyšuje a přináší zvýšený počet úrazů. Právě lepší a kvalitnější zajištění bezpečnosti návštěvníků i trvale žijících obyvatel je prvořadým úkolem našich záchranářů. Protože zvyšování bezpečnosti má za cíl i projekt Plzeňský kraj – bezpečný kraj, připravili jsme tuto společnou aktivitu. Plzeňský kraj v rámci tohoto projektu poskytl Horské službě Šumava dotaci ve výši přesahující částku 76.000,- Kč.

Instalace těchto informačních tabulí je kladně hodnocena Klubem českých turistů zejména z hlediska bezpečného pohybu na turistických stezkách, možnosti rychlého přivolání odborné pomoci při náhlém postižení zdraví, ztrátě orientace v horském terénu, poskytnutí základních informací o povětrnostní situaci na horách, úpravě běžeckých tras v zimním období, uzavírkách turistických tras a doporučení pro turisty. Pro letní sezónu 2012 bylo v rámci tohoto projektu instalováno v terénu 400 kusů informačních tabulí s pohotovostním číslem Horské služby Šumava. Tyto informační tabule doplňují zároveň systém tzv. traumabodů, které jsou rovnoměrně rozmístěny po celém území Národního parku a části CHKO Šumava. Návštěvníci Šumavy tak budou mít vždy jasně viditelné a srozumitelné informace o pohotovostních číslech jednotlivých záchranných složek.

Kromě toho Horská služba Šumava rozmístila na pokladnách ve sportovních střediscích, informačních střediscích, na recepcích hotelů a penzionů samolepící fólie s pohotovostním číslem Horské služby. Stranou nejsou ani největší sportovní zimní a letní střediska, kdy informační číslo na Horskou službu je viditelně umístěno přímo na sedačkových lanových drahách. V těchto případech číslo slouží k přivolání odborné první pomoci v případě náhlého ohrožení života a zdraví nebo slouží při přerušení provozu lanové dráhy k zajištění nutné evakuace pasažérů z tohoto zařízení. Pro zvýšenou informovanost veřejnosti o pohotovostních číslech na Horskou službu Šumava slouží vizitky s kontakty na jednotlivé pracovní obvody a stanice Horské služby.

Michal Jandůra,

náčelník Horské služby Šumava

Doškolení profesionálů HS ČR – příprava záchranné akce

fektně imitovat opravdové chování zraněné osoby. Středa byla věnována záchraně osob z hloubky a výšky. Sněžné jámy na Křemelné a vyhlídková věž na Poledníku byla vybrána jako ideální výcvikové prostředí pro nácvik těchto činností. Čtvrtek byl věnován fyzické etapě, kdy pro účastníky tohoto doškolení byla vybrána etapa na horském kole v délce 50 a 80 km v zajímavých lokalitách centrální Šumavy a pro pěší pochod byl pro svoji exponovanost a zajímavost vybrán kaňon řeky Křemelné. Páteční zaměstnání bylo věnováno pravidelnému proškolení bezpečnosti práce a novinkám v silničním provozu pro profesionální řidiče. Během tohoto náročného týdne byl program doplněn o přednášky z oboru glaciologie - zkoumání ledovců, příčiny oteplování, výzkum sněhu a klimatické změny či představení nového horolezeckého vybavení a pomůcek k záchraně osob v horách od předních renomovaných výrobců. Celého týdenního vý-

Máme mnoho plánů

rozhovor s jednatelem firmy Sport Service a provozovatelem Bikeparku Špičák Vladimírem Kasíkem

V pondělí 2.května zahájil KONA Bikepark Špičák prodej celosezónních jízdenek GraVity Card. Jedná se o společnou celosezónní jízdenku, která umožní neomezený přístup do jedenácti nejlepších evropských bikeparků. Bikepark Špičák v roce 2011 rozšířil počet bikeparků, kde tato celosezónní jízdenka platí.

Přípravy na výstavbu bikeparku na Špičáku začaly již v roce 2006, v roce 2007 byla otevřena první freeridová trať, vedoucí z vrcholu Špičáku (1202 m).

A proč tedy právě bikepark?

Je to poměrně jednoduchá záležitost. Bylo potřeba vytyžit dopravní zařízení, tedy lanovku i v letní sezóně. Její výstavba nebyla rozhodně levná záležitost, jen samotná technologie lanové dráhy stála 48 milionů. Celková výše investice včetně provozních budov byla 68 milionů korun. Bylo tedy nutné hledat jakoukoliv možnost, jak plně vytyžit lanovku. Jednou z možností jsou samozřejmě pěší turisté, těm ale bohužel zatím na vrcholu Špičáku nemáme co nabídnout. Navíc má návaznost na výstup lanovky pouze jediná možná cesta směrem na Rozvodí, která je v provozu od 15. 6. do 15. 9. Není tam cíl, který by návštěvníky přilákal. Počet turistů by byl z našeho hlediska poměrně nízký. Proto došlo k realizaci tratí pro bikery, tedy rozšíření využití sjezdových tratí o sjezdovou turistiku. A byl to zřejmě dobrý nápad. Tento sport je dnes poměrně vyhledávaným, v našem areálu je meziroční nárůst sjezdařů přibližně na dvacet procentech.

Zmíněné datum 15. 6. – 15. 9. omezují přístup nejen na některé turistické cesty, ale i provoz vlastního areálu. Uvítali byste větší časové rozmezí?

Určitě bychom v průběhu měsíců květen a říjen využili rozšíření provozu. Nejeli bychom asi od pondělí do čtvrtka, ale o víkendech by byly bikepark a lanovka určitě využity. Věříme

tomu, že i v těchto termínech by byla lanovka v hojně míře vyhledávaná jak pěšími turisty, tak bikery. Ale už při stavbě lanové dráhy bylo toto omezení dáno, chráníme tady tetřeva hlušce a tyto termíny jsou ty nejzazší, které můžeme pro provoz využívat.

Nárůst návštěvnosti areálu vyžaduje rozšiřování tratí, a to nejen pro sjezdová kole ale i tratí lyžařských. Vychází vám zde majitelé pozemků vstříc ?

V areálu jsou dva velcí majitelé pozemků, jedním jsou Lesy České republiky a druhým Město Železná Ruda. Já si můžu jen mnout ruce, že jsou to právě tyto organizace, se kterými máme velmi dobré vztahy a které nám vycházejí vstříc. A my zase samozřejmě řádně platíme nájem. Spolupráce přece musí být vždy k oboustranné spokojenosti.

Jak náročná je údržba tratí Bikeparku? Všechny stavby jsou dřevěné a to znamená jistě častou obnovu.

Údržba se dá dělat různým způsobem, my sázíme na kvalitu a chceme, aby tratě byly v perfektním stavu nejen začátkem sezóny, ale i v jejím průběhu. Takže servis provádíme během celé sezóny, a to je určitě i jeden z důvodů, proč právě o Špičák tak roste zájem. Celkové náklady na běžnou údržbu před sezónou se pohybují mezi 300-500 tisíci korun, v sezóně to jsou již menší náklady.

Stavby jsou typizované, mají přesné parametry nebo je jejich výstavba spíše věcí fantazie autora jednotlivých staveb ?

Opravdu je to věcí fantazie těch kluků, kteří tratě staví. Hlavním stavitelem je v současné době Jan Ofner, který staví moc pěkné věci a navazuje tak na výbornou práci bratří Tomáše a Jaroslava Lučanů. Ti na výstavbě prvních tratí spolupracovali s Tomem Procházkou z kanadského Whistler bikeparku.

Vladimír Kasík se o špičácký areál svědomitě stará

11. – 12.srpna bude KONA Bikepark Špičák pořadatelem závodu evropského poháru ve sjezdu European iXS Downhill Cup. Letošní ročník bude již třetím, jaké jsou podmínky pro získání pořadatelství takto prestižního závodu?

Pořadatelství nemá žádné standardizované požadavky, vše ale závisí na tom, jaké stanovisko vydá komisař UCI (Mezinárodní cyklistická unie). Ten osobně rozhoduje o vhodnosti tratí pro pořádání takového závodu. Takže my jsme pozvali komisaře, ten si projel trať a řekl ano, takhle by to mohlo být. Jedná se hlavně o zabezpečení kritických míst na trati a vhodnosti parametrů tratí.

Dobře, pro profíky je tedy trať vhodná, ale zvládne sjezd i úplný laik a začátečník?

Pokud nechce sjezd zkusit někdo, kdo má panickou hrůzu z jízdy na kole obecně, tak určitě ano. Alespoň s tím máme zatím takové zkušenosti.

Můžete k nám přijít v běžném sportovním oblečení, v půjčovně sdělit, že jste začátečník a že byste chtěli půjčit kolo a vybavení. A dále že potřebujete někoho, kdo vás to naučí. Instruktoři, působící v našem parku, jsou instruktory školy Richarda Gasperottiho, jednoho z nejuznávanějších bikerů. Zájemce zodpoví několik dotazů, týkajících se jeho dovedností, pak dostane vybavení, tedy kolo, chrániče, přilbu a rukavice. A ujme se ho instruktor.

Ten ho vezme nejdříve na tréninkovou trať, která je vystavěna na rovině, naučí ho projíždět klopené zatáčky, brzdít, vysvětlí mu, jak se chovat na kopci. A pokud zvládne základy, vyvezeme ho lanovkou na vrchol. Na té nejjednodušší trati s mnoha přestávkami, vysvětlováním a péčí instruktora sjede dolů. A ještě jsme tu neměli nikoho, kdo by řekl, že už nikdy více.

V roce 2010 otevřel Richard Gaspi Gasperotti právě na Špičáku celosezónní bikovou školu Simplerride. Pětatřicetiletý biker, freerider a kaskadér z Jirkova v severních Čechách má na Čecha netradiční příjmení po dědečkovi, který byl čistokrevným Italem. Richard působil v kanadském týmu Flow Show, zúčastnil slavných freerideových závodů jako byly Red Bull Rampage (USA), Crakworx (CAN) nebo Bike'n'Soul (AT). Je držitelem oficiálního rekordu v jízdě na kole taženém za motocyklem z roku 2010, kdy mu byla změřena rychlost 211 km/h.

Vraťme se nyní k jízdence GraVity Card, kterou je v Bikeparku Špičák novinkou. O co se jedná?

Jedná se o společnou celosezónní jízdenku, která cyklistům umožní neomezený přístup do jedenácti nejlepších evropských bikeparků,

Žijí mezi námi – Josef Pešek

Josef Pešek žije v Železné Rudě úctyhodných 66 let. Narodil se 3. 4. 1930 ve Vřeskovcích, ve více mezi Klatovy a Přeštice. O práci lesníka uvažoval od školních let. Lásce k lesu a k Šumavě v životě podřídil skutečně vše. Přestože je již spoustu let v důchodu, dodnes tohoto pomenšího, podsaditějšího starousedlíka nepotkáte ve městě jinak než v lesnickém mundúru. Navzdory vyššímu věku a haprujícímu zdravotníku je dvaosmdesátiletý pan Pešek dosud soběstačný. Sám si nakupuje, vaří a o všechno se zajímá. Pochopitelně pamatuje také řadu událostí z dob minulých. Jedenáct let totiž při svém zaměstnání vykonával funkci předsedy MěNV. Dnes bychom řekli, že starostoval. Také to postupem času dotáhl až na vedoucího zdejšího polesí.

Z Horní Břízy a Chudenic až na Šumavu

Z Vřeskovíc, střední vsi s kostelíkem, jež cítala okolo pětistovky obyvatel, se Josefovi rodiče přestěhovali do Horní Břízy. Tam tedy malý Josef vyrůstal, ale do rodných Vřeskovíc se o prázdninách rád vracel ke svému dědovi. „S blížícím se koncem války mě vystrnadili ze školy,“ konstatuje lakonicky. Místo plánovaného jednoročního kurzu odešel Josef ihned do lesa v Horní Bříze. Tamější revír se rozplnil na ploše 340 hektarů, neboť k vyhlášené kaolince přináležely lesy se dvěma hajnými. Tady prošel všemožnými úkoly, na počátku dělal poslíčka. Ještě v době okupace v roce 1944 se s tatínkem rozjeli kvůli pracovní budoucnosti také do Plas. Otec však nebyl ve Vlajce, jak se tehdy žádalo, proto jim vyhověno nebylo. Poptali se tedy přímo na ředitelství v Červeném Poříčí a Josef potom šel na fořtovnu v Chudenicích. Fořt tam právě zemřel a samotný adjunkt byl pro. Zde Josef začínal sám, později k němu přibývali dva kluci, kteří si, jak bylo tehdy zvykem, o práci napsali. K hajnému Karlovi Drozdovi nakonec Josef chodil i na oběd, jelikož ten si dělal starosti, aby mladík dobře prospíval.

V červnu Josef nastoupil, v září mu jeho nadřízený sdělil, že je přeložen do Železné Rudy na Šumavu. I tady se Josef už jednou ptal na případné pracovní místo, ale bál se problémů s ubytováním. Drozda ho však vzal k sobě, a tak se Josef Pešek v říjnu 1946 s konečnou platností přesunul do Železné Rudy, respektive na Špičák. U Karla Drozdy vydržel dva roky, než se ten odstěhoval zas jinam. V roce 1948 ho zlanail kamarád František Sazka, aby šel na alžbětinské polesí, a to přímo na státní hranici k fořtovi Pacolovi. Působil též u hajného Evalda Staňka. Polesí zasahovalo až na Hůrky. V létě '48 se tu zřídilo středisko dorostu. Začínalo jich tu 15. Jednalo se třeba o Jana Koláře z Javorné a hochy od Domažlic. Právě s Honzou Kolářem byla ve středisku nejstarší. Připravili si Městský zámeček a až v prosinci se do něj nastěhovali. Zámeček do roku 1950 fungoval jako hlavní sídlo, kam se vše soustředilo. Později se

Josef Pešek

všechno odstěhovalo na Zelenou Lhotu. Tam bylo podobné středisko, kterému šéfoval otec Jaroslava Járy z Gerlovy Hutě. Odsud potom vše ještě jednou přešlo až na Modravu, kde se sídlí dosud.

Podvkrát instruktorem a studentem na lesnických školách

Po roce a půl šumavská idyla skončila. Josef dostal povolávací rozkaz. Souputník Honza na vojnu nešel, Josef ano. Před výkonem základní vojenské služby se ještě stihl na šest měsíců osvědčit jako školící lesní instruktor v učilišti. Především se hodila jeho skvělá znalost poměrů na Železnorudsku. Pro dekret si jel až do Prahy. Sloužil pak u brigády v Chodové Plané a Rozvadově. Opět byl vybrán, tentokrát do ŠDZ (Škola důstojníků v záloze) v Praze. Jako absolvent této školy pak v rámci prezenční služby fungoval jako instruktor. V červenci 1951 narukoval, do civilu se dostal až 2,5 roku nato.

Nevrátil se nikam jinam než do Železné Rudy. V tu dobu tu byl ředitelem Leoš Vala, lesní inženýr. Josef se stal těžebním mistrem a odstěhoval se na Pamferovu Huť. Dodělal si lesnickou školu až ve Šluknově. Jeho kamarád František, povinnou vojenskou službou nebrzděn, se mezitím z praktikanta vypracoval až na fořta a bydlel v domku v místech dnešního parkoviště u kasina, načež se odstěhoval na Plzeňsko, což si sám přál. Josef si ještě dálkově vystudoval další lesnickou školu v Písku a na Železnorudsku i těžby setrval jako fořt s hájenkou. Lesy byly tou dobou rozděleny na část těžební a pěstební, přičemž jak šel čas, společnost se různě rozdělovala a opětovně slučovala.

Předsedou, poslancem a vedoucím těžeb

Ředitel Vala ho nahecoval, aby za Lesy kandidoval na poslance, jak si to tehdejší doba žádala. Byl zvolen a v roce 1955 se dokonce stal předsedou. Po dvou pětiletých volebních obdobích zůstal poslancem ještě rok. Všechno stíhal

i při svém lesnickém zaměstnání. Byl v tomto směru takovou výjimkou. Ti, co přišli po něm, si už museli vybrat, čemu dají přednost. Tajemníka mu tehdy dělal Karel Boublík, který nastoupil jako předseda po něm. „To už je historie,“ poznamenává Josef Pešek. Vzpomíná, jak se s činorodým tajemníkem Boublíkem po boku, zasloužili o zbudování parkoviště a kanalizace. V akcích a soutěžích v rámci Klatovska byla Železná Ruda tehdy hned třikrát vyhodnocena nejaktivnější obcí.

Lesům zůstal pan Pešek bezmezně věrný až do odchodu do důchodu. Posledních deset let před penzí si užil jako vedoucí těžebního střediska. Bydlel tam, kde dnes Rubášovi, protože tam byla správa polesí.

Brzká ženitba, tři děti a čtyři vnuci

Josef Pešek se podle svých slov oženil poměrně brzo, v dubnu 1951, tj. dva měsíce před vojnou. S manželkou Zuzanou, pocházející z východního Slovenska, se seznámili na Debrníku, když sem jezdili na práci chlapi ze Slovenska, neboť ti si k pálení dřeva v lesích dovezli právě děvčata z rodné země, často svoje příbuzné. Josef se dokonce do manželčiny rodné vesnice párkrát zajel podívat. Potřetí přijel, když se brali. Postupně se jim narodily tři děti: Nadězda, Zuzana a Josef. Dcera Naďa se narodila v době, kdy měl Josef namířeno za kvalifikací do Šluknova. Manželka se s nejstarší dcerou raději přesunula za Josefovými rodiči do Horní Břízy, aby to období snáže překlenula. Prostřední Zuzka přišla na svět o dva roky později, za další dva ji následoval nejmladší syn Pepík.

Naďa vystudovala střední zdravotnickou školu, Zuzka střední oděvní v Praze, benjamíněk Josef se vyučil údržbářem zemědělských strojů. Dnes se však profesně vesměs věnují úplně jiným oborům. Zuzka a Josef bydlí v Klatovech, Naďa ve Vysokém Chlumci u Sedlčan.

Díky dětem získal Josef Pešek celkem čtyři vnuky, od Nadi a Josefa po jednom, od Zuzany dva. S rodinou udržuje kontakt, jezdí ho navštěvovat. Klatovská Zuzana se mu stará o praní prádla.

S o rok mladší manželkou Zuzanou však Josef vedl na tehdejší dobu poměrně nestandardní způsob rodinného života, který v očích dnešního světa už není vůbec ničím neobvyklým. Koncem 70. let totiž Zuzana onemocněla a rozhodla se odstěhovat za nejstarší dcerou Naďou, zdravotní sestrou, aby měla blízko k lékařské péči v nemocnici. Obě zvaly i jeho, aby se také přestěhoval. Jenže Josef Pešek propadl kouzlu šumavské přírody a šumavských lesů tak moc, že se pobytu v této lokalitě za žádnou cenu nechtěl vzdát a ani rodinní příslušníci ho nezlomili. Ve svazku se Zuzanou nicméně setrval až do její smrti. Vdovcem je pan Josef teprve krátce, přesněji od letošního roku.

Máme mnoho plánů

rozhovor s jednatelem firmy Sport Service a provozovatelem Bikeparku Špičák Vladimírem Kasíkem

Dokončení ze strany 18

k nimž se od roku 2011 Bikepark Špičák také řadí. V letošním roce se stal areál členem sdružení jedenácti nejlepších bikeparků v Evropě, jejichž cílem je za pomoci jednotné permanentky přimět bikery k cestování, k takzvanému roadtripu po Evropě. Proto se vytvořila společná roční jízdenka, která se prodává v každém z těchto areálů a samozřejmě i přes internet a má jednotnou cenu. Pro rok 2012 děti (96-05) 180 €, mládež (93-95) 290 € a dospělí 360 € a její platnost je od 28.4. do 28.10.2012. Výnos jednotlivých bikeparků se pak rozpočítává dle průchodů v daném areálu. Nosičem dat je čipová karta, sedm bikeparků používá systém SKIDATA a zbývající AXESS. My na léto pronajímáme a provozujeme systém Skidata, vždy na sezónu máme pronajatou pokladnu a turniket, což pro nás vlastně znamená změnu odbavovacího systému. Smutné je, že se na jednotném odbavovacím systému je schopno domluvit jedenáct areálů po celé Evropě, ale několik provozovatelů sjezdovek na Železnorudsku společnou cestu nenajde.

Kde tedy mohou navštívit bikeři další areály, mající společnou jízdenku s vaším areálem?

Nejbližším je vlastně hned za kopcem - MTB ZONE Geisskopf, další se nacházejí zejména v Německu a Rakousku, ale i Itálii a Slovinsku.

Nabízí půjčovna v areálu kromě sjezdových speciálů také možnost zapůjčení horských kol? Nabízíte i servis v případě poruchy na vlastním jízdním kole?

Servis je otevřen v podstatě po celou dobu provozu lanové dráhy. Jsme nejen půjčovnou bikových speciálů, které každé tři roky obnovujeme, ale půjčujeme i cross-country kola, cestovní kola a dětská kola. Dále jsou k dispozici dětské sedačky na kola, přilby a chrániče. Kola z naší půjčovny servisujeme vždy po použití a dále poskytujeme servis na jakékoliv kolo, které nepotřebuje objednat nějakou speciální součástku.

Nabízíte tedy opravdu široké služby. Jak už ale zaznělo začátkem sezóny na tiskové konferenci v Plzni, máte ještě plno dalších plánů. Jaké to jsou?

Máme mnoho výhledových plánů. Víme, že je nutností vybudovat parkoviště, je potřeba udělat další vlek na dojezdu sjezdovky Šance, postavit rozhlednu na vrcholu Špičáku, a pak je nutné počítat i s obnovou zasněžovací techniky a pořízením nové rolby. V letošním roce to tedy bude nová rolba s navijákem a výměna třech až pěti velkých vrtulových kanonů za nové. Z velkých investičních akcí bychom rádi letos zahájili dvě, výstavbu vleku na dojezdu Šanci a výstavbu parkoviště v lokalitě nad penzionem Edita. Zatím se ale bohužel protahují lhůty nejrůznějších povolení, a pokud tedy nestihneme výstavbu v tomto roce, určitě bude na řadě příští rok. Nejdále jsem zatím v řešení výstavby rozhledny, do konce srpna by mělo být územní rozhodnutí a vlastní realizace stavby je otázkou 2-3 měsíců. Jádro stavby bude kombinací materiálů ocel a dřevo, navenek se ale bude

rozhledna, jejíž výška bude 26 metrů, tvářit jako stavba celodřevěná.

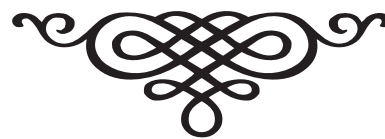
Čekají vás tedy velmi rozsáhlé investice, nebude to pro Sport Service velké finanční zatížení?

V letošním roce došlo vstupem nového investora ke kapitálovému posílení naší firmy. Stal se jím náš dlouholetý partner – leasingová společnost Unileasing a.s. z Klatov. A právě toto partnerství nám pomůže v zainvestování plánovaných investic.

Závěrem si dovoluji jednu otázku, vy sám jezdíte v bikeparku?

Nejsem zrovna vyznavačem těchto sjezdů. Tratě jsem si sjel už mnohokrát, ale protože většinu času prosedím v kanceláři, musím kvůli udržení fyziky jezdit hlavně do kopce. Takže jen při návratu do areálu si občas sježu někteřou z tratí.

Rozhovor: Pavlína Šebestová

Žijí mezi námi...

Dokončení ze strany 19

Dlouholetá přátelství a pták Loskuták

Dlouholeté přátelské kontakty udržuje Josef Pešek zejména s Vendulou Dvořákovou a Helenou a Josefem Ivanem Vávrovými. V dobrém vzpomíná i na Vendulčina manžela Zdeňka. Hodně se přátelil s manželi Buňátovými. Zcela zvláštní místo v jeho srdci zaujímal neopakovatelný přátelský vztah s Marií Polcarovou. Z kolegů lesáků mu dnes už zbyl pouze jediný, František Zelenka. Ostatní již bohužel nežijí. „Na to už máme ve svém věku nárok,“ připomíná věčně.

Stále sleduje dění kolem lesa a Šumavy i dění v obci. Rád si poslechne hezkou hudbu, v televizi sleduje hlavně sport, teď to bylo především fotbalové mistrovství Evropy. Přes osm let mu dělal společníka mluvící pták Loskuták, jmenovec Pepík, který bohužel zcela nedávno uhynul.

Lesníka nezapře Josef Pešek ani doma. V kuchyni mu na zdech visí sbírka krásných nástěnných talířů, často s přírodními motivy. I tetřeva byste tu našli. Paměť mu stále slouží, umí pěkně vyprávět. „Všechno už je pryč,“ uzavírá s trochou smutku v hlase, ježto i nadále žije předně ze svých vzpomínek.

Lucie Charlotte Kopecká

Mozaika šumavské tvorby Josefa Pospíchala

Šumava a ženy věčnou inspirací

Ač se tomu označení ve vši skromnosti brání, platí Josef Pospíchal bezesporu za jakýsi novodobý klenot v oblasti umělecké tvorby na Šumavě. Pětasedmdesátiletý výtvarník, karikaturista, fejetonista, držitel četných českých i zahraničních ocenění za obrazy, kresby a ilustrace k učebnicím pochází ze Sušice. Tam se také pravidelně a rád vrací, pevně zakořeněn je však v Železné Rudě, v níž dlouhá léta žije. Kromě žen rád kreslí právě Šumavu. Inspirací mu jsou vždy místa, v nichž něco emotivního prožil. Ať už jde o Sušici coby „bránu Šumavy“ nebo Železnou Rudu jakožto její srdce. Byť mu to někteří vytýkají, Železnorudsko si dost dobře nedokáže představit bez výtvarného symbolu kostela – jedinečné dominanty našeho města. Jak sám říká, Praha má Hradčany, my zase kostel. Velmi rád vzpomíná na své začátky v humoristicko-satirickém časopisu Dikobraz. Ani na vtipných obrázcích určených pro Dikobraz nesměl motiv baňatého železnorudského kostelíka scházet.

Zádumčivost a odstup jako pohled na život

O výtvarníku Pospíchalovi již bylo v Železnorudském zpravodaji, v regionálním i republikovém tisku napsáno mnohé. Plachý umělec si udržuje od lidí odstup, jenž je prý částečně zapříčiněn profesí celníka, kterou vykonával před rokem 1989. Přísný obličej a formální jednání bez emocí tehdy bývalo naprostou nezbytností. Další díl zádumanosti jako pohledu na život a neochota připouštět si lidi příliš k tělu má svůj původ v životních zklamáních různého druhu. Ta však musí člověk umět překonat. Poskytování rozhovorů se ale Josef Pospíchal nebrání. V časech Dikobrazu dokonce na požádání zasílal sběratelům autogramů taky ten svůj. Vyjma Dikobrazu, kam z vlastní iniciativy zaslal ukázky své tvorby, se nikdy nikde nevnucoval. Dá se říci, že jeho tvorba si sama našla cestu k druhým lidem a oslovila je. A děje se tak do dnešních dnů. Přesto si Josef Pospíchal uvědomuje, že je to leckdy otázka souhry náhod a štěstí jako takového a štěstí na lidi kolem, i když je člověk ve svém oboru skvělý.

Josef Pospíchal ve své pracovně

Neveysychající tvůrčí potenciál

Josefa Pospíchala láká vše, co se týká psaní a kreslení. Neustále zkouší nové věci. Pořád v sobě cítí ohromný tvůrčí potenciál. Vždy, když má neodbytný pocit, že už je něčeho v jeho tvůrčím životě přespříliš, pouští se do nových témat. Tak tomu bylo například u kresleného humoru. Jakmile se dostavil pocit jisté tvůrčí přesycenosti, vrhnul se pro změnu na malování. Nyní se navrácí k tzv. „kuličkádě“. Motiv kuliček ho provázel už dříve. Má za sebou rozličná období, období černobílých perokresby i obrazů bohatých na barvy. Nadále nachází v došlé poště tématické pozvánky k výstavám, neboť se již dávno svými počiny zařadil do databáze ceněných umělců. Dodnes opatruje katalogy s výstavami, na nichž se objevilo něco z jeho rozsáhlého díla.

Školáci a Čmeláci

Stal se ilustrátorem cca 30 učebnic od nakladatelství Fraus – matematika, čeština, angličtina, němčina a další obory. Pružně reaguje na danou dobu a chování generací, pro něž je jeho tvorba zrovna určena. Zejména při práci na ilustracích do učebnic pro žáky od 6. do 9. třídy si prý dával velký pozor na to, aby mladé pubescenty oslovil a zaujal. V učebnici matematiky se svými legráckami snažil tuto exaktní vědu polidštit. Místní základní škola je zatížena na publikace ze zmíněného plzeňského nakladatelství. Proto je chvályhodné, že se žáci ve zdejší škole učí právě z této řady učebnic češtiny.

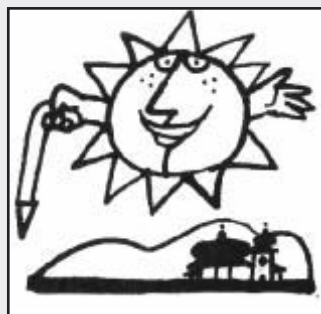
Ještě za bývalého ředitele ZŠ Richarda Smoly vznikl zajímavý nápad, jehož autorem byl pedagog Michal Šulc st. Ten přišel s tím, aby se na půdě školy uskutečnila s tehdejšími žáky 8. a 9. třídy zvláštní hodina kreslení a zpěvu. Žáci zpívali a Josef Pospíchal při tom vytvářel obrazy – tzv. „pětinutovky“, které potom visely v tehdy nové aule ZŠ. Informace o senzační akci se tenkrát dostaly i do novin. Obrazy časem vybledly a zpuchřely, a tak výtvarník zcela nedávno do auly dodal sedm nových, z 90. let minulého století.

Práci pro děti bere Josef Pospíchal jako úžasnou. Děti pro něj jako pro umělce představují to nejvděčnější kreslířské publikum. Nejnověji neodmítl dvě setkání s předškolními Čmeláky z místní mateřské školy, mezi které patřila i jeho vnučka Amálka. Vlastně byl osloven jejich učitelkami. Připouští, že souhlasil právě kvůli vnučce. Obě setkání ho nabíla takovou energií, až litoval, že všechno končí. Teď prý bude čekat, až do školky nastoupí jeho nejmladší, zatím dvouletý vnuk Jonáš. Když ho paní učitelky opět pozvou, rád zrealizuje další taková setkání. Ostatně jeden z pavilónů MŠ je u vstupu vyzdoben jeho kresbami určenými našim nejmenším.

Práce s železnorudskou školkou se rozvinula tak moc, že Josef Pospíchal pro Čmeláky, loučící se s předškolní docházkou do MŠ, vytvořil ještě originální tablo a čmeláci motivy na pamětní listy, čepice a trička (viz rubrika Zprávy z MŠ v tomto čísle). Někdy ho více než případný honorář potěší především to, když udělá druhému radost. A to byl přesně ten případ. Dárky od MŠ byly už jen příjemným, nečekaným bonusem. Navíc všechen čas, strávený nad výtvarnou prací a přemítáním o ní, beztak ani penězi měřit nelze.

První logo a tvorba před rokem '89

Josef Pospíchal obvykle tvoří v pracovně svého bytu v ulici s příznačným názvem Šumavská. Vysedává u stolu z dob Rakouska-Uherska. Na kreslení je tento parádní kousek nábytku však příliš malý. Větší kresby si tedy malíř pokládá na stojan u okna.

Logo svazu zdravotně postižených v Železné Rudě

Logo poetické

Svoje první logo, razítko a námět na vlajku vytvořil vlastně jako mladík, talentovaný syn známého sušického knihkupce a nakladatele pohlednic. Všechno to sloužilo jemu a čtveřici nejbližších přátel jako symboly čtenářského klubu Jaroslava Fo-

Mozaika šumavské tvorby Josefa Pospíchala

Dokončení ze strany 21

glara. Josef Pospíchal tuto dobu, kdy byl klučinou s účesem a la Elvis Presley, řadí mezi čiré radosti svého života. I spolužáci z gymnázia na třídním srazu po letech projevili při pohledu na cenné relikvie ohromné nadšení.

Už za bývalé éry dělal Josef Pospíchal pro město třeba odznaky a motiv na poštovní známky. V 70. letech se uskutečnila první výstava v tehdejší knihovně na třídě 1. máje. Kresby Josefa Pospíchala z Dikobrazu tam byly vystaveny ve dvou výlohách. I logo Železnorudského zpravodaje z 80. let (uveřejněno v pravidelné rubrice Trocha historie nikoho nezabije v letošním dubnovém čísle ŽZ) nese jeho rukopis.

Výstavy a práce na zakázku

Po roce 1989 se Pospíchalova tvorba naplno rozjela úplně novým směrem. Přišly nové výstavy, v roce 1994 kupříkladu pěkná v tehdejší knihovně, dnešní i-net café v nejvyšším patře Králováku ve středu města, později v prostorách Informačního centra Národního parku Šumava a Bavorský les v Alžbětíně, v budově hraničního nádraží a zatím poslední v pořadí v Muzeu Šumavy v Železné Rudě, dále v Klatovech a ve světě.

Starostové a radní se sice téměř pravidelně střídali jako apoštolové na orloji, avšak jedno měli společné: žádali po něm něco s železnorudskými motivy. A tak nastal prostor pro PF, plakáty, pozvánky, kalendáře. Namátkou kupříkladu zelené a modré reklamní skleničky, zobrazující Železnorudsko v létě a v zimě, tvorba pro sušické školy, plakáty na koncert u příležitosti sta let pěveckého sboru Svatobor, pro Automotoklub Kramolín, kynology, celníky, důchodce, divadelníky, logo pro železnorudský Svaz zdravotně postižených, logo poetické, sportovní motiv pro místní TJ Tatran, který se dosud objevuje na diplomech pro ty nejlepší. Došlo dokonce i na obálky a dopisní papír pro Železnorudský klub, jehož je spoluzakladatelem spolu s Miroslavem Ševčíkem a Michalem Šulcem st. A Ivanem Kalinou. V tehdejší knihovně dokonce zmínění pánové uvažovali o založení kulturního centra pro scházení lidí, besedy, výstavy. Přednost však dostalo komerčnější využití těchto prostor.

Rodina a sen o výstavní síni

Pro každého umělce je doslova požehnáním podpora jeho nejbližších. Té se Josefu Pospíchalovi dostává vrchovatě. Manželka Milena je jeho múzou i prvním objektivním kritikem, jehož připomínky rozhodně bere v potaz.

S mladším synem Štěpánem sdílí zejména lásku k Šumavě. Ten totiž v rámci Horské služby zachraňuje lidské životy. Navíc bydlí s manželkou Renatou a dvěma dětmi Amálií a Jonášem hned naproti přes ulici. Vidají se tedy denně. Jako dědeček se Josef Pospíchal raduje z výrazného výtvarného cítění starší Amálky. Nad případnými uměleckými sklony vnoučka Jonáška zatím visí otazník.

Starší syn Lukáš se s rodinou usadil až u protinožců – v Austrálii. Nicméně každý týden se svým otcem vede po telefonu sáhodlouhé rozhovory. Rozhodně se potatil. V Austrálii se žije jako grafik u magnáta Murdocha a vynikající je speciálně v oblasti designu.

Tvůrčího elánu Josefa Pospíchala si velice váží také současný starosta Železné Rudy Michal Šneberger. Společně si pohrávají s odvážnou myšlenkou konečně najít pro rozsáhlou sbírku výtvarných děl Josefa Pospíchala důstojnou výstavní síň. Vizí starosty je výstavní místnost s panely, na nichž by se ukázka pestré tvorby šumavského umělce v pravidelných intervalech neustále obměňovala a těšila tak širokou veřejnost.

Lucie Charlotte Kopecká

RYŠÍ SLAVNOSTI 2012

Ryší slavnosti opět do Železné Rudy přilákaly mnoho návštěvníků z Čech a Bavorska. Ti mohli zhlédnout stánky s rukodělnou prací a certifikované výrobky ze Šumavy. V Informačním turistickém centru Železné Rudy zase získali cenné informace o našem městu a okolí. Velký zájem byl o nově zbudované naučné stezky. K dobrému jídlu a železnorudskému pivu Grádl jim vyhrávala do pozdních odpoledních hodin kapela DREAM.

Kromě ruční drezíny Václava Zahrádky z Čachrova a jízdy koňským kočárem Radka Ipsera ze Železné Rudy byla parní lokomotiva z plzeňského depa velkou atrakcí pro mladé i staré. Bylo možné se projet na Špičák a zpět.

O blaho a spokojenost návštěvníků se staralo hned několik železnorudských podnikatelů: Café Charlotte, cukrárna Sněhurka, Pekárna Alžbětín, řeznictví Šneberger, hotel Grádl a jiní. Na snímku Josef Hanzlík ze Železné Rudy a jeho udirna uzenin.

Velký Javor – „hora setkávání“ Čechů a Němců

rozhovor s provozním vedoucím Arber Bergbahn Thomasem Lieblem

Thomas Liebl (49), ženatý, dvě děti, předchází zaměstnání u firmy Siemens, automobilová elektronika, často pobýval v zahraničí.

Od r. 1999 provozní vedoucí na Arber Bergbahn.

Velký Javor (Großer Arber) je u Čechů oblíbený, proč? Jezdí sem dokonce Češi až z Prahy. Odkud přijíždějí vaši němečtí návštěvníci?

Ano, velice nás těší, že Velký Javor je u našich českých hostů tak oblíbený. Důvodem je určitě to, že se snažíme dávat českým návštěvníkům pocit domova. Souvisí to i s tím, že naše webová stránka máme i na českém serveru www.arber.cz. V našich gastronomických zařízeních máme jídelničky také v češtině a nabízíme velmi chutná jídla. Co se týče komunikace s českými návštěvníky, v našich řadách máme mnoho dobrých, česky mluvících zaměstnanců. Víme, že čeští hosté kladou velký důraz na kvalitu. Máme moderní lanovky, dobré zasněžovací zařízení, které garantuje dostatek sněhu na sjezdovce a velmi dobře upravené tratě, aby lyžování bylo příjemné. Pro rodiny s malými dětmi máme připravený dětský servis v dětském areálu (Kinderland). To všechno dohromady je důvodem, proč je Velký Javor u českých návštěvníků tak oblíbený.

Němečtí návštěvníci k nám přijíždějí z celého Německa, protože mnozí z nich v Bavorském lese tráví dovolenou. Poslední dobou máme i hodně hostů z Mnichova a z Norimberku.

Odkdy začal na Velkém Javoru letní provoz?

Letní sezóna začala již 12. května a potrvá do 4. listopadu. V posledních letech zjišťujeme, že i v letní sezóně k nám přijíždí mnoho hostů z Čech. Pravděpodobně to bude tím, že do povědomí návštěvníků vešla informace, že Velký Javor je se svými značenými a kvalitními stezkami rájem turistů. Zejména jízda kabinkovou lanovkou, zvláště kabinkou pro zamilované – Kuschelgondol, nádherné výhledy a dobrá kuchyně, to všechno láká české turisty.

Není škoda, že Velký Javor už nehostí Světový pohár žen ve sjezdovém lyžování? Myslíte, že se sem Světový pohár vrátí?

Ano, to je škoda, ale já osobně věřím, že poslední slovo ještě nepadlo. Momentálně probíhají rozhovory o eventuálním návratu Světového poháru na Velký Javor. Jsem optimista. Snažíme se získat podporu i z Čech, protože mnoho diváků přijíždí na Světový pohár z Plzně a Prahy. A sport, jak víme, sjednocuje. Žádný jiný závod Světového poháru není tak blízko hranic mezi dvěma státy, jejichž obyvatelé si přejí pokračování tohoto nádherného sportovního svátku. To by mělo přesvědčit také ty, kteří o tom rozhodují.

Thomas Liebl

Lesy v okolí Velkého Javoru se mění, neobáváte se, že by mohly v blízké budoucnosti uschnout jako na mnohých místech Šumavy i Bavorského lesa?

Ano, tyto obavy mám také. Na obou stranách hranice sílí hlasy, které požadují změnu. Doufám, že se to podaří dříve, než bude pozdě. Také v tomto případě spoléhám na společnou přeshraniční spolupráci, příroda hranice nemá, ta je pouze pro státy a jejich občany.

Jaké atrakce a novinky jste přichystali na toto léto?

V posledních letech jsme hodně udělali pro rodiny s dětmi. Jako příklad bych chtěl uvést Arber Kinderland se čtyřmi dopravními pásy, rodinnou lanovku jezdící na Sonnenhang a výstavbu výkonnostního lyžařského centra s novou sjezdovou tratí pro Světový pohár. Do budoucna chceme vytvořit něco pro seniory všech seniorských věkových skupin. Konkrétně vystavíme bezbariérový přístup k chatám od konečné lanovky na vrcholu Velkého Javoru. To pomůže zejména starším a hůře pohyblivým lidem. V budoucnu bude tedy Velký Javor dostupný jak v létě, tak v zimě i pro návštěvníky s pohybovým handicapem. Hygienické zařízení pro tělesně postižené jsme již na horní stanici lanovky postavili. Lanovkové kabinky byly již od začátku konstruovány pro vozíčkáře, ti se tak dostanou bez problémů do obou restau-

rací pod vrcholem. Věřím, že seniorům a vozíčkářům to udělá radost, když zjistí, že se mohou bez velké námahy opět podívat na vrcholek Velkého Javoru. Máme mnoho podnětů právě od seniorů, kteří si cení toho, že se mohou podívat na svět shora.

Neuvažuje se o zlepšení dopravy pro ty, kdo vyjedou na Velký Javor lanovkou a pak sestoupí do Lohbergu nebo na Bretterschachten a nemají jak se dostat zpět pod areál, případně do Železné Rudy?

Zde můžeme apelovat pouze na dopravce, aby vytvořili nové spoje. Pokud jsem informován, je autobusové spojení z výše jmenovaných míst do 17.00 hodin možné. Parkoviště pod Velkým Javorem je v létě i v zimě točnou pro autobusové linky ze všech směrů.

A jaké jsou Vaše plány do budoucna?

Vylepšení pro seniory jsem již jmenoval, chceme zlepšit obecně servis a kvalitu našich služeb. V zimě bude dostavena další část Kinderland. Máme dvě tratě s časomírou, kde se mohou pořádat závěrečné závody lyžařských škol. Současně jsou to tratě pro paralelní slalom. Mohou tedy závodit například babička s vnukem nebo tchyně se zetěm. To je velká zábava pro všechny.

Vidíte spolupráci s českou stranou jako přínosnou?

My vnímáme Velký Javor jako „horu setkávání“. Těší nás, že Velký Javor přispívá ke zkvalitnění nabídky sportovních zážitků na celé Šumavě. Hosté z Čech přenocují v penzionech na Šumavě a k nám si jedou zalyžovat. Věřím, že do budoucna nebudou muset naši hosté jezdit příliš daleko, protože jen samotná cesta stojí dost peněz. Turisté už si zvykají, že tráví dovolenou v nedalekém okolí. Věřím, že turistický ruch na Šumavě se bude zvyšovat a budou z toho mít profit obě strany – Šumava i Bavorský les.

Rozhovor: Václav Chabr

Každý rok v srpnu se sejdou stovky lidí na Velkém Javoru, kde se koná tradiční pouť a mše svatá, kterou celebruje farář z Bavorské Rudy

Trocha historie nikoho nezabije

Úděsná Železnorudská povodeň

Čas plyne jako voda, říká se, a něco na tom bude. Nespoutaný živel, který nemá trámy, před 21 lety, přesněji 1. srpna 1991, přidělal vrásky na čele většímu počtu obyvatel a návštěvníků Železných Rud, než je zdrávo. Na první pohled relativně neškodná říčka Řezná a její přítoky za pár hodin způsobily v našem malebném městečku takovou škodu, že ani železnorudští pamětníci nenacházeli slov a marně lovili v paměti, zda se něco podobného někdy předtím odehrálo. Velká voda nepohrdla ničím, co jí stálo v cestě, bez okolků s sebou brala třeba i vozidla zaparkovaná v její blízkosti. Hlavně však strhla most z roku 1987 za 1,2 mil. korun, který měl odolat i vodě stoleté, pročež u objektu bývalé Okuly došlo k rychlému zbudování prozatímní lávky. Průběh tří klíčových dnů života v obci a veškeré záchranné práce ve svém článku pro 3. číslo Železnorudských novin za 2,50 Kčs, s datem 13. září 1991 velmi přesně shrnul Alois Jandůra, lesní inženýr a tehdejší starosta města. Nešetřil slovy díky na adresu těch, kteří se podle svých sil a možností aktivně podíleli na obnově běžného prázdninového chodu obce. Lokální historie díkybohu ukazuje, že když o něco opravdu jde, ještě stále není člověk člověku vlkem. V dalším budeme citovat dobový text tehdejšího starosty Aloise Jandůry:

moci z vlastní iniciativy celá řada občanů a organizací. Ti všichni mají zásluhy na tom, že nedošlo k ještě větším škodám a zejména, že nedošlo k žádnému zranění nebo dokonce usmrcení. Hrozilo například poškození plynového vedení přes potok, což by mělo nedozírné následky.

Další tři dny pak probíhaly záchranné práce, které měly stabilizovat tok říčky Řezné, neboť neustále přšelo a přivaly vody se opakovaly. Dále pak bylo nutno zajistit dodávku elektrického proudu a vody do některých částí města, protože voda poškodila zařízení městské vodárny a strhla některé části vedení.

Přestože nikdo neměl zkušenosti s tak velkou přírodní katastrofou, probíhaly všechny tyto práce celkem koordinovaně a poměrně rychle. Zde sehrála pozitivní roli i okresní protipovodňová komise, která zajišťovala pomoc a mechanizační prostředky v rámci okresu.

Zde bych chtěl jménem města poděkovat všem občanům a organizacím, které se podílely od samého začátku na likvidaci škod. Zejména Lesnímu závodu a jeho pracovníkům, a to i soukromým těžebním dělníkům, řidičům mechanizačních prostředků, kteří již v noci 1. 8. pomáhali v boji proti vodnímu živlu, a to často

Dnešní pohled na kdysi stržené mosty

Při záchranných akcích a odstraňování škod po této povodni se ukázalo, že je ještě celá řada občanů, kterým osud města není lhostejný a kteří neumi jen kritizovat, ale jsou ochotni přiložit ruku k dílu i za velmi ztížených podmínek. Těm všem patří dík.

V současné době město potřebuje peníze na odstranění škod, na vybudování mostů, poškozených komunikací, úpravu vodního toku, parkoviště vodovodu. Celková škoda představuje v naší oblasti asi 30 mil. Kč, z toho Lesní závod odhaduje škody na 15 mil. Prostřednictvím Okresního úřadu probíhají jednání s českou vládou a pojišťovnami o finanční pomoc, neboť bez této pomoci nejsme schopni zahájit další práce.

I zde se ukázal kladný vztah některých obyvatel, zejména soukromých podnikatelů, k městu. Aniž byla vypsána jakákoliv sbírka, poukázali někteří podnikatelé finanční prostředky na účet města k náhradě škod. Těm všem patří naše poděkování.

Alois Jandůra

Nutno podotknout, že jako první tehdy poukázaly finanční prostředky na účet města firmy, které již dnes nefungují ve stejném složení či již na Železnorudsku nepůsobí vůbec, a to Laka zastoupená Jiřím Hrbkem, Vladimírem Štěrbou a Karlem Markelem (10 tisíc korun), následována Retourem paní Řetické a Vladimíra Vácy (5 tisíc korun), Směnárnou Čestmíra Mádleho (10 tisíc korun) a Snack barem U Záhořů (3 tisíce korun). Odhadcem škod se stala Čs. pojišťovna. Pouze škody na majetku obce byly odhadnuty na 3 milióny a 650 tisíc korun.

Zpracovala LCK

Železná Ruda a velká voda

Ve čtvrtek 1. srpna v noci postihla naše město velká průtrž mračen, která způsobila rozvodnění říčky Řezné a jejích přítoků v takové míře a v takové rychlosti, že nikdo z pamětníků nic takového nepamatuje. Valící se vodní živel způsobil během dvou hodin obrovské škody na místních komunikacích, mostech, parkovištích i na majetku občanů v blízkosti potoka.

Záchranné akce probíhaly již od 22. hodiny a byly ztíženy tím, že výpadkem elektrického proudu bylo celé město ve tmě. Přesto přišla po-

i na úkor vlastní bezpečnosti, dále místní policii, hasičům a všem těm, kteří bez vyzvání přišli přiložit ruku k dílu. Velmi nám pomohli i příslušníci pohraniční policie, kteří velmi rychle a operativně poskytli mechanizační prostředky k odstraňování následků povodně, dále i pracovníků povodí Vltavy, kteří, i když s určitým zpožděním, v neděli odpoledne přesunuli mechanizaci k úpravě toku. Poděkování patří i obyvatelům města, kteří z vlastní iniciativy vyčistili nádrž městské vodárny a mají zásluhu na tom, že město nebylo bez vody.

Na klatovské pouti v sobotu 7. 7. 2012 (foto vlevo) a ze stejné pouti před dvěma lety (10. 7. 2010) můžete v tradičním procesí s obrazem Panny Marie Klatovské zahlédnout i Elišku Haškovou – Coolidge. Šarmantní majitelka zámečku v Hartmanicích-Kundratcích proslula zejména jako zvláštní asistentka pěti amerických prezidentů.

POZVÁNKA

na

XI. BRČÁLNICKÉ SEZENÍ

CHATAŘŮ, CHALUPÁŘŮ A PŘÁTEL

„BRČÁLNICKÉHO ÚDOLÍ“

Dne 11. srpna 2012

se koná od 17.00 hod

tradiční prázdninové setkání

NA ZOO FARMĚ BRČÁLNÍK

*Napájení hostů a občerstvení zajišťují
manželé Fialovi.*

Dobrou náladu zajistí mezinárodní
diskotéka

DJ Vlasty Bartoníka

Součástí posezení bude též tradiční
bohatá tombola.

ŠUMAVA OPEN 2012

V sobotu 21. července se koná 10. ročník turnaje
plážového volejbalu v Železné Rudě.

Začátek je ve 12:30 na hřišti nad koupalištěm u poslední
chaty za hotelem Engadin.

Zúčastnit se může každý, kdo někdy hrál plážový nebo sálový
volejbal. Přijít mohou sehrané dvojice stejně jako jednotlivci,
kteří si mohou najít
spoluhráče z řad ostatních příchozích.

O pивní a minerálně vodní občerstvení bude postaráno.
Na večer chystáme, za dobrého počasí, táborák s kytarou.
Více informací na čísle 723 181 007.

Napsali o nás • Napsali o nás

Čertovo jezero součástí čertovského místopisu

Již podruhé v tomto roce se Týdeník Televize zmínil o Šumavě a udělal nám tím radost. Jitka Kománková má k našim horám nepochybně hezký vztah. Promítl se i do 25. čísla TT, kde na stranách 16 – 19 velmi neotřelým způsobem zpracovala času a oblíbené nepodléhající čertovské téma. K celorepublikovému „rohatému“ místopisu redaktorka Kománková přidala i pěkné foto Čertova jezera a připojila pověst, vážící se k jeho vzniku. Ta praví, že v oněch místech čekávali čerti na svoje oběti. Našla se však jedna odvážná dívka, která se nebála drapnout čerta za ocas a přivázat mu k němu ohromný kámen. Zoufalý čert, ve snaze zbavit se nepohodlného břemene, jím pak kolem sebe mlátil tak mocně, až vytvořil dnešní Čertovo jezero, do něhož paradoxně sám spadl a utopil se.

Kdo v uplynulých dvou měsících zhlédl premiéru nebo reprízy divadelního představení železnorudských dětských ochotníků Báj o Modrém a Černém jezeře od Františka Strnada st., ten zná i pověst jinou. A sice, že Čertovo jezero se původně nazývalo Modré a na jeho březích přebývaly roztodivné lesní bytosti s laskavou Vílou Modrého jezera (půvabná Nikol Podlešáková). Královně Černého jezera (úžasně démonická Dagmar Ašková), lačnicí po moci, se však zachtělo většího území, a proto se svou poťouchlou družinou všechny od tohoto jezera vyhnala. Milí lesní skřítkové, víly a muzikanti pak našli nové útočiště u jezera Laka. Modré jezero získal za odměnu od své paní koktavý Belzebub (v brilantním podání Filipa Najmana) a překřtil ho na jezero Čertovo.

Se svolením redakce Týdeníku Televize zpracovala LCK

U Čertova jezera dodnes číhá čert

Na skok do Bavorska

Bleší trhy v Deggendorfu v druhé polovině roku 2012

Místo konání: Volksfestplatz (Ackerloh).

Začátek: pátky od 8 hodin, soboty od 14 hod.

**Vstup zdarma, možnost rychlého občerstvení,
zmrzlina, toalety.**

Doprava: autem nebo Waldbahnem
ze Špičáku nebo ze stanice Železná Ruda
-Alžbětín, u vybraných spojů s nástupem
ve stanicích Špičák, Železná Ruda-město
a Železná Ruda-centrum nebo každou
hodinu v Bavorské Rudě.

Páteční termíny: 10.8., 17.8., 24.8., 7.9., 14.9.,
21.9., 28.9., 5.10., 12.10., 19.10., 26.10. a 2.11.

Sobotní termíny: 14.7., 11.8., 18.8., 8.9., 15.9.,
22.9., 29.9., 6.10., 13.10., 20.10., 27.10. a 3.11.

Další informace na webové stránce:
www.deggendorfer-flohmarkt.de

Letní koncerty v Hojsově Stráži

8. ročník věnovaný Jiřímu Pellantovi

„Hudba uvolňuje ducha a okřídluje myšlenky“
F. Nietzsche

29. 7. 2012 – 19 hod.

Šumavské Collegium – členové bývalého
Pellant Collegia a sólisté
Markéta Schley Reindlová – varhany
Igor Vasil – trubka

16. 8. 2012 – 19 hod.

Šumavské Collegium – členové bývalého
Pellant Collegia a sólisté
Markéta Schley Reindlová – varhany,
Zdeněk Rys – hoboj

26. 8. 2012 – 19 hod.

Rudolfiinum – pěvecké sdružení

26. 8. 2012 – 19 hod.

Lucie Bílá a Petr Malásek

Čtenáři nám píš

(Ne)bezpečná Šumava?!

Nechci Vás v žádném případě strašit, ale spíše přilákat titulkem. A proč? Protože stojí minimálně k zamyšlení to, co se na Šumavě vytváří a nad čím se pokusím zamyslet v následujících řádcích. Možná se tomu také budete divit jako já.

Horská služba. Kapitola sama pro sebe, fungující již mnoho let. Vždy jsme se dočkali od ní pomoci. Horská služba zde nahrazuje Záchranou službu. Od úrazů v náročném terénu, na horách, na lyžích, na kolech i při procházkách v lesích. Při pátracích akcích, dopravních nehodách i jakýchkoliv úrazech. Při záchraně z lanovky nebo v náročném terénu. Speciální vybavení pro zásah v náročném terénu – čtyřkolky, pásové čtyřkolky, skútry, terénní automobily, vycvičení psi. Vždy funguje a v rozsahu od špičáckých kopců až po Lipno. Občan již může v klidu spát. Nebo se mýlím?

Co si budeme nalhávat, i když jsou členové Horské služby profesionálové, Záchraná služba má také svou důležitou funkci. Odborné vybavení, speciální kompetence k podávání léků a mnohé další. Nedávno jsme se jejich služeb dočkali i na Železnorudsku. Sice jen přes den, ale i to je krok kupředu k zajištění zdravotní péče obyvatel i návštěvníků.

Takže tu máme tři lékárny, několik záchranářů Horské služby a Záchranou službu. To je slušné pro takové městečko a široké okolí, že? Asi by se mohli zmínit i hasiči, kteří také občas pomáhají nebo asistují těmto subjektům.

Chybí vám tady něco? Nemám nejmenší tušení, co by mohlo. Citím se absolutně bezpečně a to ani nezmiňuji kromě Policie ČR i Městskou policii! Ti také pomáhají.

Přesto někoho napadlo, že je tu přesto přese všechno nebezpečno a začal zde vytvářet další službu, duplikující toto všechno. Za státní peníze, tedy za peníze nás všech. Takže vznikla složka správy Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava – Informační a strážní služba. Co si pod tímto představíte? Strážce, pohybující se po vrcholech Šumavy, ve většině lidí neznámém terénu, hlídající turisty, kteří se pohybují, kde nemají? Kontrolu fauny a flory? Značení turistických cest a stezek? Ano, to vše by asi mělo smysl. Jenže se to trochu vymklo kontrole a z Informační a strážní služby se stává Záchraná služba a Horská služba dohromady, navíc pokukující po činnosti hasičů. Ted' nejsem paranoidní, ale jsem realista. Vycházím z překotného nakupování techniky, vybavení a přijímání zaměstnanců, zatímco běžní zaměstnanci se propouštějí. Informační a strážní služba bude mít k dispozici skútry, čtyřkolky, pásová vozidla (rolbu). Děja vu? Ano, to už tu přece je. Tak proč? To ani nepiši o plánech nákupu hasičské techniky a stavění požárních stanic po Šumavě. Proč, když zde funkční jednotky včetně zázemí jsou? Stojí to veliké milióny a stát ještě bude. Namísto toho, aby se dovybavily stávající složky jen tím, co je zapotřebí, bude se zde budovat nově a duplicitně to, co již existuje a dobře funguje.

Aby toto vše bylo obhajitelné, je Informační a strážní služba vysílána ke všem zdravotním událostem na území Národního parku a Chráněné krajinné oblasti. Nyní se tedy u jedné srdeční slabosti sjede Záchraná služba, Horská služba a Informační a strážní služba. Tomu říkám plýtvání prostředky! Případně ochranáři přijíždějí k událostem, když se už Horská služba i Záchraná služba vracejí. Ještě si myslíte, že jsem paranoidní?

S troškou nadsázky lze říci: „Lidé, nejezděte sem, je tu tak nebezpečno, že tu za každým stromem číhá zdravotník!“ Toto zamyšlení není proti lidem, kteří to tvoří. Ale proti tomu, jakým směrem celý systém směřuje a co se zde buduje a kdo za toto lobbuje. Nepřijde vám to taky šílené?

Jan Šumavský ze Špičáku

Vážíme si zákazníků?

Vše má jeden konec, jen salám má dva, aneb jak si v Železné Rudě vážíme zákazníků.

V sobotu jsme dostali nečekanou návštěvu, a tak jsem se rychle rozjel koupit nějaký salám k večeři. U pultu s uzeninami jsem nejdříve nikoho neviděl, ale později jsem zahlédl čtoucí prodavačku sedící na židli. Vybráno jsem měl, takže po slabém zakašlání se mladá paní, spíše slečna pozvolně zvedla s otázkou „co to bude?“ Nejdříve jsem pozdravil (bez odpovědi) a pak jsem si přál 30 dkg turistáku „prosim nakrájet“. Mladá dáma vzala do ruky vysušenou špičku, tak maximálně 15 dkg. Říkám: „Prosim, já chci 30 dkg a to mně dáte 2 konce salámu do balíčku?“ Mladá dáma odpoví: „Ano, tak to je!“ Říkám: „To já ale nechci, to raději nechci nic.“ „Vždyť vás nikdo nenutí, tak si nic nekupujte!“, odpovídá mladá žena. To byl vrchol všeho. Říkám, že si budu stěžovat u šéfa. „To můžete,“ odpovídá žena, „támhle stojí“. Jdu tedy k šéfovi a opakuji celý svůj problém s dvěma konci salámu. „Co mám dělat?“ odpovídá šéf, „mám jí vynadat?“

Jde se mnou a u pultu říká prodavačce: „Prosim, dejte tady pánovi z jednoho kusu, ať má jenom jednu špičku.“ Prodavačka, zjevně otrávená, házela nakrájený salám křížem krážem na váhu. Nakonec salám zabalila do malého balíčku. Rozloučení bylo jednostranné. Říkám: „Děkuji za vaši ochotu“ a ona na to nic.

Podobné příběhy mohu vyprávět z naší pošty, kde sedí jedna bohyně pomsty, kde má člověk strach ze sebe vykoktat, co vůbec chce, když přijde k okénku. Ale to až někdy jindy. Chtěl bych nejdříve napsat dopis na Českou poštu. Špatných příběhů mám ještě více, ale jeden mám přeci jenom pozitivní. V našem železářství jsem byl doposud vždy velmi slušně obslužen a takových lidí si vážím, protože přispívají k spokojenosti místních občanů a návštěvníků Železné Rudy, kterým dávají pocit, že přečtené neřijeme v Kocourkově.

Václav Zimmerhagl, Špičák

Poznámka redakce: Věříme, že zážitky Václava Zimmerhakla jsou autentické a přesně zaznamenané. Myslíme si přece jenom, že v Železné Rudě je mnoho slušných a ochotných prodavaček a obchodníků. To negativní nás samozřejmě vždycky vezme u srdce nejvíc. Ale je to pozitivní tak samozřejmě, že nemáme potřebu se s dobrými zážitky dělit s ostatními?

-red-

Chybíčka se vloudila – najdete ji?

Se Zelenými autobusy letos úsporněji

Projekt prázdninové ekologické dopravy v Národním parku Šumava, známý veřejnosti jako Zelené autobusy, musel být letos z důvodu nedostatku peněz a administrativního omezení výrazněji redukován. Aby se zachovala funkčnost systému, nezbylo než linky provozovat pouze v době od 30. června do 1. září.

Jen linka Horská Kvilda- Kvilda-Bučina bude jezdit od 30.6. do 16.9. a do konce měsíce ještě o víkendech. Došlo i na vypuštění méně frekventovaných spojů, přičemž z Churáňova do Kvildy autobus nebude jezdit vůbec.

Regionální linka Sušice- Kvilda zůstává neomezena. Letos rovněž odpadají i jednodenní jízdenky NP-Ticket.

Organizátoři projektu žádají cestující veřejnost o pochopení.

Informace z brožury Zelené autobusy 2012 otištěny se souhlasem tiskového mluvčího NP a CHKO Šumava Pavla Pechouška.

-red-

Momentka z města: Mikuláš Drengubák s plošinou obstarají nezbytné výškové práce

Zajímavé služby:

Servis jízdních kol v Železně Rudě zajišťuje BETA SPORT Jaroslav Snášel. Jeho prodejna je v bytovkách pod kostelem a je otevřena od pondělí do soboty od 9.00 do 12.00 a od 13.00 do 17.00 hod. Jaroslav Snášel poskytuje nejen servis kol, ale je tu i možnost nákupu jízdních kol, sportovního oblečení a potřeb pro cyklisty.

Servis všech typů kol na Špičáku nabízí také Sportovní areál Špičák. Pondělí až čtvrtek 8.00 až 17.00 hod., pátek až neděle 8.00 až 18.00 hod.

Hodinový manžel v Železně Rudě: drobné opravy zajišťuje Jan Škývara, mobil 734 330 730.

facebook skupina: Chodský veletrh

Domažlice 10. – 12. 8.

Hala TJ Jiskra

- stavba
- zahrada
- bydlení
- sekce MODERNÍ ŽENA
- hobby

pá: 13–18 hod so: 9–18 hod ne: 9–17 hod

VYHRAJTE
SADU
TITANOVÉHO
NÁDOBÍ

souběžně probíhají
Chodské slavnosti

www.omnis.cz

LETNÍ FEJETON • LETNÍ FEJETON

„Tatínku, jak si toho tetřeva pojmenujeme?“ zeptal se nedávno v mé blízkosti malý chlapec svého otce. Víím, že se cizí rozhovor poslouchat nemá, ale klučina mluvil dost hlasitě a navíc mě téma rozhovoru zaujalo. A upřímně řečeno, zvědavost mi nedala a čekala jsem na odpověď.

„To ještě nevím, zkus nějaké jméno vybrat sám,“ zaznělo k mému překvapení.

Kdyby se snad mluvilo o psu, kočce a snad i rybičkách v domácím akváriu, no prosím, tam bych jméno čekala. Ale tetřev?

Na mou omluvu musím ale uvést, že tátu i chlapce znám, a tak jsem je požádala o vysvětlení. Dozvěděla jsem se, že se již několik týdnů pravidelně setkávají s tetřevem a ten nejenže před návštěvou neutíká, ale důstojně jim na zavolání přichází naproti. Po mnoho let jsem byla přesvědčena, že tetřev je velmi plachý a při narušení svého teritoria lidskou společností mizí.

Často jezdím na kole, a tak jsem se při projíždě lesem zastavila u party dřevo-

rubců. Zajímalo mě, jestli při své práci se soustavně řvoucí motorovou pilou, už také zahlédli tohoto vzácného ptáka. „Samozřejmě, už mnohokrát. Pracujeme na mnoha místech Šumavy a rok od roku máme silnější pocit, že tetřevi bez naší party nemohou existovat. To samozřejmě žertujeme, ale myslíme si, že i tetřevi mají svoji povahu. Někteří jsou plaší, někteří agresivní a někteří zvědaví, chtějí vyhledávat jakoukoliv společnost. Takže nepohrdnou ani tou naší hodně hlasitou partou.

Tak nevím, vždy jsem brala jako dané dogma, že na mnoho přísně chráněných míst Šumavy se nikdy nepodívám. Mimo jiné kvůli ochraně tetřeva. Odborníci jeho teritorium jasně vymezili, a tak jsem ho v žádném případě nechtěla stresovat a rušit. Ale po uvedených rozhovorech už si tím zdaleka tak jistá nejsem.

A jak to dopadlo se jménem? To prý je tajné a až ho náhodou někdy potkáte vy, máte si vymyslet svoje.

Pavlaína Šebestová

Vzpomínková slavnost na Zhůří 5. 7. 2012

Účastníkům vzpomínkové slavnosti zahrál vojenský dudák skotskou píseň „It's A Long Way To Tipperary“ známou z válečné fronty 2. světové války

Vzpomínková slavnost na Zhůří 5. 7. 2012. Krátce před koncem 2. světové války zde na Zhůří padlo 10 vojáků a 24 bylo zraněno - šlo o příslušníky 90. americké pěší divize při osvobození Československa. Letos to byla již 12. výročí odhalení pomníku padlým americkým vojákům. Účastníky pietní akce, mezi nimiž nechyběli ani členové Military car klubu z Plzně pozdravil starosta města Hartmanic Jiří Jukl, který tuto akci s Klubem přátel Šumavy organizuje

Fotbalová sezóna 2011/2012 je úspěšně ukončena

Letošní sezóna byla ve znamení několika otazníků. Podaří se mužstvům dospělých a žáků navázat na výsledky z loňské sezóny? Připomeňme, že A mužstvo mužů vyhrálo III. tř. OP Klatovy a postoupilo do nejvyšší okresní soutěže. Tehdejší nováček IV.tř OP náš B tým mužů obsadil 9. místo a žáci v Okresním přeboru 5. místo.

kář soutěže. Ligové zkušenosti a jeho téměř profesionální přístup k utkáním jsou velikým přínosem pro celý oddíl. Zásahu na dosažení tohoto výsledku mají i další hráči: Fr. Kačírek, M.Pultr, M.Gajdušek, J.Mareš, P.Hanzlík, J.Duda, D.Kazmirčík, M.Halama, K.Markel, V.Nedvěd, Balda J. st., Balda J. ml., A.Trejbal, J.Sýkora, T.Černý. Vedoucím mužstva byl Jan

škerých věcí, spjatých se soutěží byla najednou rozprostřena mezi více lidí. František Strnad byl zakládajícím členem a prvním předsedou tehdejšího FJ SRK Železná Ruda v roce 1995. Po slibném začátku v podzimní části soutěže, kdy se mužstvo vyhřívalo na předních místech tabulky, přišlo vystřízlivění. Tento mladý tým má jedinou menší vadu na kráse. Domácí utkání zvládá bez problémů. Vícekrát pobavil fanoušky v nedělním dopoledni. Horší je to v utkáních na hřištích soupeřů, která se hrají v neděli odpoledne. Naši hráči - studenti, odjíždějí v neděli odpoledne do škol a internátů. V takových chvílích se dává mužstvo těžko dohromady. Tomu také odpovídají výsledky.

Konečné 7.místo je za této situace uspokojivé. Předváděnou hrou by ale slušelo týmu umístění do 4.místa tabulky. Za B mužstvo nastupovali hráči: Fr.Kačírek, P.Zvěřina, J.Balda st., A.Vörös, J. Balda ml., M.Balíček, F.Brož, M.Halama, P.Hanzlík, J.Chalupský ml., V.Máca, V.Nedvěd,

J.Pagáč, R.Petrík, M.Pospíšil, L.Pscheidt, K.Říha, O.Říha, J.Steinbach, M.Telín, A.Trejbal, P.Velacký, H.Nguyen, Fr.Zelenka ml., P.Lehčka (63 let), P.Bechyně, D.Greiner, L.Kroupa.

Mužstvo žáků překvapilo nejen příznivce našeho oddílu, ale zejména soupeře. Téměř celý podzim nenacházelo přemožitele a od prvního soutěžního kola se usadilo na první příčce tabulky. Jiří Jelínek jasně kraloval střelecké soutěži, když v soupeřům nastřílel 29 branek.

Jarní část byla trochu problematická. Po dlouhé zimě, kdy není možné kluky udržet pohromadě (převážně všichni lyžují) a kdy díky sněhovým podmínkám není možné zajistit tréninkovou plochu, nastává pravidelně hluché období. Stalo se i tentokrát. Jarní výsledky neodpovídaly kvalitám tohoto týmu. Přesto toto mužstvo neslo pomyslný rapor nejlepšího železnorudského mužstva na svých bedrech. Bronzová medaile za 3. místo je odměnou za jejich dobře odvedenou práci. Projevila se zde kvalitní tréninková péče trenéra Vítě Hájky,

Pokračování na straně 31

Poslední prázdninový trénink fotbalových minižáků 29. 6. se neobešel bez opékání špekáčků

Nejvíce otazníků skrývalo vystoupení A týmu mužů. Podaří se soutěž udržet? Budeme spokojeni s umístěním ve středu tabulky? Nebo budeme atakovat příčky nejvyšší? To byly nejčastější otázky, které mezi fotbalovou veřejností kolovaly. Nečekaně 4.místo a atakování nejvyšších příček tabulky daly jasnou odpověď. Zejména začátek jarní části připomínal slávu železnorudské kopané z let minulých. V prvních šesti utkáních na hřištích soupeřů získalo mužstvo 15 bodů za 5 vítězných utkání. Prohrálo pouze na hřišti největšího favorita z Dlouhé Vsi. V té době dokonce mužstvo pomyslelo na atakování nejvyšších příček tabulky a případný boj o postup. V prvním domácím utkání mužstvo prohrálo s dalším aspirantem postupu, týmem z Vrhavče, a naděje se rozplynuly. Přesto 4. místo je úspěchem nováčka a zároveň závazkem do budoucna. Mužstvo složené pouze z místních odchovanců, doplněné zkušenými fotbalisty Jirkou Malým z Nýrska a hostujícím Davidem Gajduškem z Klatov (jinak náš odchovanec), ukázalo, že se dá opět hrát atraktivní fotbal a tahat za nitky celého přeboru.

Positivním signálem do budoucna je začlenění mladých hráčů z B mužstva. Jména jako M.Balíček, P.Velacký, Karel a Ondra Říhové, O.Choleva, Fr. Zelenka ml., J.Steinbach a další by jako členy základní sestavy A mužstva před sezonou nikdo nečekal. Mix tohoto mládí se zkušenostmi hráčů V. Hájky, J. Lehečky, L. Kroupy, D. Greinera, M. Loose, P. Bechyně a ostatních slibuje světlou budoucnost železnorudského fotbalu. Velikou zásluhu na dosažených výsledcích má naše brankářská jednička Jarda Lehký (44 let), jednoznačně nejlepší bran-

Přibyl a trenéři Jan Kroupar a Václav Snášel.

B mužstvo vstupovalo do druhého ročníku IV. třídy své existence. Významnou událostí před zahájením soutěže byl návrat jednoho ze strůjců znovuobrody železnorudského fotbalu v 90. letech Jardy Baldy. Jarda i ve svých letech (48) ukázal, že nic neztratil ze svého umění a byl velikou posilou a přínosem. Kolem něho v tomto mužstvu běhalo dravé mládí a byla radost pohledět, jak jde příkladem o generace mladším klukům. Dalším comebackem, který potěšil všechny v oddíle, bylo rozhodnutí Františka Strnada st. pomoci B mužstvu s organizací a logistikou. Asi největší radost z těchto návratů dvou zkušených fotbalových osobností měl trenér František Kačírek. Starost o zajišťování ve-

Fotbalový tým žáků Železné Rudy

Fotbalová sezóna 2011/2012 je úspěšně ukončena

Dokončení ze strany 7

který se klukům věnuje minimálně 2-3 krát týdně. Tato porce velmi pestrých tréninků se promítla i do předvedené hry. V mnoha případech soupeř převyšoval kluky fyzickými parametry. Nedostatky ale nahradili herní šikovností nasbíranou při trénincích. Je radost pohledět, jak nám zde vyrůstají nové naděje. Mnoho z kluků zůstávalo po svých domácích zápasech i na utkání A mužstva, aby vytvořili pěknou fanouškovskou kulisu. I toto je důkazem, že naše mládež má veliký zájem o fotbal v Železně Rudě a v dnešní době plně veškerých moderních nástrah, potěšující a motivující do další práce s mládeží.

Za žáky během celého soutěžního ročníku nastoupili: Matěj Fencl, Lukáš Hájek, Jiří Hána, Karel Hach, Jiří Jelínek, Jan Jiráček, Vít Mahovský, Filip Mašat, Adam Mucko, Ondřej Novotný, Vojtěch Novotný, Jakub Ryška, Alex Štufka, Matěj Valenta a Václav Topol.

Bylo zde již jmenováno mnoho hráčů a trenérů. Jedním z dalších a pro mnohé z nás nejdůležitějších článků v našem oddíle je Rudolf Pavel. Jeho organizační schopnosti a přehled ve fotbalovém prostředí dávají jistotu, že vše bude vždy zařízeno tak, jak má být. Chtěli bychom mu poděkovat a vyjádřit veliký dík, že i přes zdravotní problémy byl ochoten znovu nasednout do fotbalového expresu.

V nadcházejícím ročníku nás čeká spousta změn. Poprvé v historii našeho oddílu je přihlášeno 5 mužstev do soutěží! Kromě tradičních A i B mužstva dospělých a žáků letos přibude mužstvo dorostu a mladší přípravky. Konečně i naše nejmenší fotbalové naděje se po dvou letech trénování dočkaly a budou měřit síly s mužstvy z Klatovska. Držíme palce a pevně věříme, že svěřenci dua Jakub Lehečka a Josef Škach budou dělat radost nám všem.

Sponzoři, kteří nás v posledních letech podporovali: Hlavním sponzorem je tradičně Město Železná Ruda. Další významní sponzoři: Sportovní areál Špičák, Alpský dům, Calcio bar, Bar 2222, Pizzeria Giuseppe.

P.S. Železnorudský oddíl se může pochlubit raritou. V posledním utkání B týmu nastoupil útok ve složení: Pavel Lehečka – Nguyen Hynek. Pavel Lehečka (1948) – nestor železnorudské kopané jako nejstarší hráč okresních soutěží. Naopak Hynek Nguyen (1996) jako vůbec nejmladší hráč v kategorii dospělých. Pro diváky zůstane nezapomenutelná situace z 54. minuty. Pavel Lehečka se rozhlížel s hlavou nahoře a s míčem u nohou, jak je jeho dobrým zvykem. V tom se ozval Hynek a pronesl větu: „Dědo, nahraj!“ Pavel se usmál a nahrávku adresoval Hynkovi. I tato situace napovídá o skvělé atmosféře v týmu. Hoši, děkuju.

*David Greiner – předseda oddílu
FJ SRK Železná Ruda o.s.*

Pekárna Alžbětín na novém místě na pěší zóně: Od 1. 7. najdete prodejnu pekárny v sousedství Pohádkové cukrárny na hlavní třídě. Prodačka Zlata Vörösová si nové umístění pochvaluje

Cyklistický plot před restaurací U císaře Rudolfa II

Začátkem července měli silničáři na hlavní komunikaci pořádně napilno

Železnorudský sport stále žije!

Páteční podvečer v polovině června byl zasvěcen každoročnímu vyhodnocení nejlepších sportovců Železnorudska. Město Železná Ruda a Komise sportu a mládeže (KSM) slavnostní chvíle společně zařídily. V úvodu k neobyčejně talentovaným mladým provozovatelům zimních a letních sportů promluvili tradiční účastníci ceremoniálu, starosta města Michal Šneberger a předseda KSM Ctírad Drahorád. Oba ve svých přátelsky laděných proslovech vyzdvihli zejména nezměrnou píli a houževnatost dětských a dospívajících sportovců a sportovkyň. Ocenili také zainteresovanost jejich rodičů, kteří ochotně vynakládají leckdy značné finanční prostředky na zdravý rozvoj výrazných sportovních dispozic svých potomků, jakož i na vybavení a záležitosti týkající se tréninkové přípravy a samotných závodů. Při předávání cen, kdy starosta města a předseda KSM každému oceněnému srdečně potřásli rukou, asistovala Ivana Vybíralová ze Ski klubu Železná Ruda. Stále sportovně aktivní trenér, učitel a ředitel školy Ctírad Drahorád se jako vždy zhostil moderování celé akce. Kladi sportovcům různé dotazy a podrobněji hovořil o jejich aktuálních výkonech a výsledcích.

Ocenění sportovci takřka přírodním úkazem

Letošní vyhlášení našťastí potvrdilo, že Železná Ruda zůstává líhní budoucích sportovních hvězd a že není nadarmo vyhlášeným sportovním střediskem. Mimo obvyklé sjezdové a bě-

žecké lyžování, snowboard, fotbal a cyklistiku se tu překvapivě dlouhodobě daří rovněž letní i zimní formě biatlonu, plavání, sportovní gymnastice či stolnímu tenisu. Úspěchy dětí a mládeže častokrát překračují hranice okresu, kraje a dokonce i našeho státu. Stalo se již téměř pravidlem, že prakticky všichni zástupci mladých sportovců se stíhají úspěšně věnovat více než jednomu sportovnímu odvětví. Další vskutku přírodní úkaz naznačil dost jasně doprovodný hudební program, protože právě oni jsou ještě ke všemu v mnoha procentech případů taktéž neméně nadějnými hudebníky.

Pohárem nebo zlatostříbrným oceněním vsazeným domodra a pamětním listem s datem a znakem města, v němž starosta jmenovitě blahopřeje k dosaženým sportovním úspěchům a děkuje za reprezentaci, byli oceněni následující kolektivy a jednotlivci:

Kolektivy: Družstvo minižáků SRK Železná Ruda, družstvo mužů stolního tenisu a družstvo sportovních gymnastek – mladší žákyně.

Jednotlivci: Veronika Vrbasová (sportovní gymnastika), Martin Toul (kopaná), Václav Topol nejm. (snowboard), Michal Svítal a Robert Svítal (cyklistika), Eliška Zíková, Jan Malý, Martin Malý, Tereza Fischerová, Matyáš Garba, Jakub Ryška, Tereza Vybíralová, Matěj Najman, Filip Najman, František Zelenka, Jakub Tolar, Barbora Zíková, Václav Kulich a Dan Láska (všichni sjezdové lyžování), Šárka Topolová, Barbora Sekyrová, Eliška Sekyrová, Zuzana Kulhánková, Miroslav Štädler a Šárka Štädlerová ml. (všichni běžecké lyžování), Leona Ma-

Cyklisté Michal a Robert Svítalovi

rešová, Martin Windsor, Michaela Abrahámová, Rudolf Latka, Martin Pscheidt a Dominik Vizingr (všichni plavání), Tomáš Pscheidt a Ondřej Novotný (biatlon).

Sportovní hvězdy a Sportovní legenda roku 2012

Sportovními hvězdami roku 2012 byli vyhlášeni Petra Vidláková a Vojtěch Novotný, neboť dosáhli obzvláště zářivých úspěchů. V závěru slunného podvečera zatleskala naplněná aula ZŠ ještě Vlastimilu Maxovi st., sportovní legendě roku 2012. Toho zdobí a hřeje u srdce bezpočet úspěchů ve sjezdovém lyžování, osvědčil se i jako trenér svých dnes již dospělých synů a malých vnoučat. Je znám jako dlouholetý člen Horské služby a v posledních letech i coby cvičitel záchranářských psů.

Lucie Charlotte Kopecká

Mladí železnorudští lyžaři

Sportovní legenda Vlastimil Maxa st. s ředitelem ZŠ Ctíradem Drahorádem (s mikrofonem). Vzadu starosta Michal Šneberger a Ivana Vybíralová